

การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

สารนิพนธ์
ของ
พัชรินทร์ จิตต์มั่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา

พฤษภาคม 2551

การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

สารนิพนธ์
ของ
พัชรินทร์ จิตต์มั่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

บทคัดย่อ
ของ
พัชรินทร์ จิตต์มัน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2551

พัชรินทร์ จิตต์มัน. (2551). การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้). สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรม และเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ระหว่างสาขาอาหารและ โภชนาการ สาขาพัฒนาผลิตภัณฑ์ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร สาขาแฟชั่นและ เทคโนโลยีเสื้อผ้า สาขาออกแบบแฟชั่น สาขาคหกรรมศาสตร์ และระหว่างชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปี ที่ 3 และชั้นปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระ นครใต้) ปีการศึกษา 2550 จำนวน 334 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .87 และ .91 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว (One – Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD

ผลการศึกษวิจัยสรุปได้ดังนี้

นักศึกษา มีความฉลาดทางจริยธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระโดยรวม อยู่ในระดับ มาก

นักศึกษาที่มีเพศ สาขาวิชาที่ศึกษาและชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความฉลาดทางจริยธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักศึกษาในสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน และนักศึกษา ที่มี ชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อ เปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาแฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้ามีเจตคติต่ออาชีพอิสระ ดีกว่านักศึกษา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสาขาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการอาหาร ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นมีเจตคติต่ออาชีพอิสระ ดีกว่า นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และนักศึกษาสาขาวิชาแฟชั่นและเทคโนโลยี เสื้อผ้า มีเจตคติต่ออาชีพอิสระ ดีกว่านักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และ นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีเจตคติต่ออาชีพอิสระโดยรวมดีกว่า นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY OF MORAL QUOTIENT AND ATTITUDE TOWARD SELF-EMPLOYMENT
OF HOME ECONOMICS TECHNOLOGY STUDENTS OF RATCHAMANGKALA
UNIVERSITY OF TECHNOLOGY BANGKOK (PRANAKORNTAI)

AN ABSTRACT

BY

PHATCHARIN JITTMAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University

May 2008

Phatcharin Jittman. (2008). *A Study of Moral Quotient and Attitude toward Self-Employment of Home Economics Technology Students of Ratchamangkala University of Technology Bangkok (Pranakornchai)*. Master's Project, M.Ed. (Business Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc.Prof.Dr. Boonchird Pinyoanuntapong.

The purpose of this research was to study and compare the moral quotient and attitude toward self-employment of Home Economics Technology students of Ratchamangkala University of Technology Bangkok (*Pranakornchai*) between males and females; among programs of study in Food and Nutrition, Product Development, Food Science and Technology, Fashion and Garment Technology, Fashion Design, and Home Economics; and among first, second, third and fourth years of study. Samples were 334 students at Ratchamangkala University of Technology Bangkok (*Pranakornchai*) in 2007 academic year and selected by simple random sampling. Instruments used in the research were questionnaires about moral quotient and attitude toward self-employment with the reliabilities of .87 and .91 respectively. The data were analyzed by using one-way ANOVA and least-significant difference (LSD).

The research results were as follows.

The moral quotient and attitude toward self-employment of students were generally at the high level.

The moral quotients of students with different genders, programs and years of study were different with no statistical significance. The attitudes toward self-employment of students with different programs and years of study were different with statistical significance at the level of .01. When comparing in pairs, it was found that the attitude of students in Fashion and Garment Technology was better than the attitudes of students in Food and Nutrition, Product Development, and Food Science and Technology. The attitude of students in Fashion Design was better than that of students in Food and Nutrition. The attitude of students in Fashion and Garment Technology was better than that of students in Home Economics with statistical significance at the level of .05. The attitudes of students in third and fourth years of study were generally better than the attitude of first year students with statistical significance at the level of .05

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของ
นักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนคร
ใต้) ของพัชรินทร์ จิตต์มั่น ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลี้มไทย)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์จุงใจ แสงพันธุ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาแนะนำการทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอนจนเสร็จสมบูรณ์ รวมทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการวิจัย เป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น อีกทั้งยังเป็นแบบอย่างของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และงานด้านวิชาการอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งถึงความกรุณาดังกล่าว และขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลี้มไทยและอาจารย์จุงใจ แสงพันธ์ุ ที่ให้ความกรุณา เป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ฉบับนี้ และได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลี้มไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนีวรรณ เพ็งปรีชา อาจารย์นำผึ้ง อินทะเนตร อาจารย์สุรางค์ ประเทศ อาจารย์ภาวิน พจนอารี ที่ได้เสียสละเวลาช่วยเหลือการพิจารณาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์อันมีคุณค่าแก่ผู้วิจัย ด้วยความเมตตากรุณาตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อาจารย์จรียา เดชกุญชร รองคณบดีฝ่ายบริหาร ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนีวรรณ เพ็งปรีชา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ตลอดจนเพื่อน ๆ สาขาวิชาธุรกิจศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน พร้อมทั้งเป็นกำลังใจและมีส่วนช่วยให้สารนิพนธ์นี้ สำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณที่ช่วยตรวจแก้คำผิดของงานวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สายงานพัฒนาบุคลากร บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ทุกท่านที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเรียนแก่ผู้วิจัย

สุดท้าย ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกพระคุณของ คุณพ่อสุติ และคุณแม่พานิช ต้นประกอบสุข นายเฉษฐา จิตต์มัน ตลอดจนสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเรียน และเป็นกำลังใจให้ด้วยความรักและห่วงใย ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

พัชรินทร์ จิตต์มัน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางจริยธรรม.....	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพอิสระ.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
การนำเสนอข้อมูล.....	35
ผลการวิเคราะห์.....	36
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
อภิปรายผล.....	50
ข้อเสนอแนะ.....	51
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	59
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	60
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	69
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	77
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง.....	79
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	85

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การแบ่งจริยธรรมของโคลเบอร์ก.....	10
2 จำนวนและคำร้อยละของของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	36
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติ ต่ออาชีพอิสระโดยรวม.....	37
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความฉลาดทางจริยธรรม รายข้อ.....	38
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่ออาชีพอิสระ รายข้อ.....	41
6 วิเคราะห์เปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ จำแนกตามเพศ.....	43
7 วิเคราะห์เปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ จำแนกตามสาขาวิชา.....	44
8 การทดสอบความแตกต่างรายคู่ของเจตคติต่ออาชีพอิสระ จำแนกตาม สาขาวิชา.....	45
9 วิเคราะห์เปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ จำแนกตามชั้นปี.....	46
10 การทดสอบความแตกต่างรายคู่ของเจตคติต่ออาชีพอิสระ จำแนกตามชั้นปี	47

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 องค์ประกอบของเจตคติ (triandis, 1971 : 2-3).....

17

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ท่ามกลางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดในสังคม และต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข แม้สิ่งที่ได้มาจะไม่ถูกต้องหรือเกิดจากการเบียดเบียนผู้อื่นก็ตาม สังคมทุกวันนี้จึงมีความวุ่นวายเกิดขึ้น จนกระทั่งต้องมีการถอยหลังกลับไปทบทวนเรื่องคุณธรรมจริยธรรมกันมากขึ้น จริยธรรมนั้นนับว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ทุกคนและทุกวิชาชีพ หากบุคคลใดหรือวิชาชีพใดไม่มีจริยธรรมเป็นหลักยึดเบื้องต้นแล้วก็ยากที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จแห่งตนและวิชาชีพนั้นๆ ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ การขาดจริยธรรมทั้งในส่วนบุคคลและวิชาชีพ (สุภาพร พิศาลบุตร. 2544: 6) ความฉลาดทางจริยธรรม หรือ MQ (Moral Quotient) ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ได้ถูกหยิบยกนำมาเอามาศึกษา เพราะความฉลาดทางจริยธรรมจะช่วยสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นกับจิตใจทำให้รู้จักควบคุมตนเอง คิดดีทำดีประพฤติปฏิบัติดี มีวินัยในตนเองสามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดถูกหรือผิด หากเด็กได้รับการปลูกฝังด้านศีลธรรม การรู้จักให้ความรัก และการปลูกฝัง ความฉลาดทางจริยธรรม ตั้งแต่เยาว์วัย โดยการสอนหรือการปฏิบัติตนของผู้ใหญ่ให้เป็นตัวอย่าง จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถพัฒนาความฉลาดทางจริยธรรม ได้ในระดับหนึ่ง ส่วนจะฝังลึกลงไปโน้มน้าวใจมากน้อยแค่ไหนนั้นย่อมขึ้นกับการได้รับการปลูกฝัง ซึ่งจะรอการกระตุ้นอีกครั้งเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ แล้วได้รับการอบรมพัฒนาเพิ่มเติม (<http://gotoknow.org/blog/www-doae/27125>)

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการเป็นการให้ความรู้ต่างๆแก่เยาวชนที่อยู่ในช่วงสำคัญของชีวิต นับว่าเป็นการพัฒนาเยาวชนได้ดีและสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นกลุ่มบุคคลที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย การปลูกฝังหรือให้ความรู้ทั้งด้านวิชาการและคุณธรรมจริยธรรมต่างๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรละเลย เพราะเป็นวัยที่กำลังศึกษาสามารถเป็นคนดีของสังคมหรือเป็นปัญหาของสังคมนั้นๆ อยู่ในวัยนี้สำคัญ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับนิสิตปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ต่างมีปรัชญา เป้าหมายและวิธีดำเนินการเพื่อไปสู่เป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกันไป แต่ทุกสถาบันต่างก็มีความเหมือนกันในการที่จะให้นิสิตนักศึกษาของตนเป็นคนดีของสังคม มีความรู้ความสามารถตามศาสตร์และสาขาที่ตนได้ศึกษาและสามารถออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่การดำเนินการเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพดังกล่าว ยังไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร เนื่องจากการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิชาการยังอยู่ในระดับต่ำ (สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. : 2537 : 2)

เมื่อนักศึกษาจบการศึกษาแล้ว การเลือกประกอบอาชีพของแต่ละคนย่อมแตกต่างกันออกไป ตามความรู้ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ ความชอบของแต่ละคน นอกจากจริยธรรม

ที่ควรมีแล้ว เจตคติก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเลือกประกอบอาชีพ เพราะการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ประกอบอาชีพไม่เพียงแต่จะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพแต่ต้องมีเจตคติทางบวกต่ออาชีพของตนด้วย ทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้การประกอบอาชีพประสบความสำเร็จ (ประเชิญ ครูไพศาล. 2537 : 41-43)

สถาบันการศึกษาหลายแห่งได้ผลิตบัณฑิตออกมา แต่อัตราการว่างงานของบัณฑิตเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างสูง นายวรากรณ์ สามโกเศศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ออกมาเปิดเผยข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติเกี่ยวกับภาวะการว่างงานของบัณฑิตที่มีสูงถึง 1.5 แสนคน จากจำนวนบัณฑิตที่เรียนจบมหาวิทยาลัยในแต่ละปี 200,000 คน (มติชนสุดสัปดาห์ 15-21 มิถุนายน 2550) และจากการศึกษาของคณะวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (มทร.) ธัญบุรี เรื่องการเปลี่ยนงานของผู้ที่อยู่ในระยะเริ่มต้นของวัยทำงานเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนงานของบัณฑิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา งานวิจัยดังกล่าวสะท้อนว่าบัณฑิตส่วนหนึ่งขาดการเตรียมความพร้อมในการเลือกสมัครงานในด้านความเข้าใจ และมุมมองต่อการทำงาน ซึ่งผลกระทบจากการเปลี่ยนงานก็คือ การเสียโอกาสในการสร้างความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน (การศึกษาวันนี้ 15 -22 มีนาคม 2550)

ทิศทางในการแก้ปัญหาที่รัฐบาลมุ่งเน้นที่สำคัญประการหนึ่ง คือการสนับสนุนให้เกิดงานใหม่ พัฒนาแรงงานให้มีความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพอิสระ อันเป็นการเพิ่มโอกาสในการทำงานมากกว่าการหาตำแหน่งงานให้ผู้ว่างงาน (ชินินทร์ มีโชค. : 2541 : 25) กล่าวได้ว่าอาชีพอิสระจะเป็นทางออกที่สำคัญอย่างยิ่งในการแก้ปัญหาในการว่างงานของประเทศ โดยเชื่อว่าหากคนมุ่งประกอบอาชีพอิสระแทนการมุ่งรับราชการ หรือทำงานประเภทรับจ้างแล้ว ปัญหาการว่างงานก็จะลดความรุนแรงลงไป เพราะนอกจากจะแก้ปัญหาการว่างงานของตนเองได้สำเร็จแล้ว ยังช่วยแก้ปัญหาการว่างงานของคนอื่นด้วย เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพอิสระก็คือผู้สร้างงานให้เกิดขึ้นในสังคมนั่นเอง (สัญญา จัตตานนท์. 2528 : 68) ซึ่งหลักในการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระนั้น เฉลียว สุวรรณกิตติ (2530 : 31) ได้เสนอหลักการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระไว้ว่า การส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระนั้น จะต้องเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลให้เห็นคุณค่าของการประกอบอาชีพอิสระเสียก่อน

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระให้กับนักศึกษา ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์และสถาบันการศึกษาในการให้คำปรึกษาหรือแนะแนวด้านอาชีพอิสระให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ และส่งเสริมให้อาชีพอิสระเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับนักศึกษาในการตัดสินใจประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)
2. เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีระดับความฉลาดทางจริยธรรมและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพอิสระ ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับสำหรับอาจารย์และสถาบันการศึกษา ในด้านการชี้แนะให้คำปรึกษาแนะแนวด้านอาชีพให้กับนักศึกษาเพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักตนเองในด้านความรู้ความสามารถ ความถนัดและการเลือกอาชีพตามความรู้ความสามารถและเหมาะสมกับความต้องการของตนเอง ตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,536 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) จำนวน 1,536 คน ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549 : 64) จำนวน 1,536 คนที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 316 คน แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 334 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 สาขาวิชา

1.2.1 อาหารและโภชนาการ

1.2.2 พัฒนาผลิตภัณฑ์

1.2.3 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

1.2.4 แพชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า

1.2.5 ออกแบบแฟชั่น

1.2.6 คหกรรมศาสตร์

1.3 ชั้นปีที่ศึกษา

1.3.1 ชั้นปีที่ 1

1.3.2 ชั้นปีที่ 2

1.3.3 ชั้นปีที่ 3

1.3.4 ชั้นปีที่ 4

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความฉลาดทางจริยธรรม

2.2 เจตคติต่ออาชีพอิสระ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความฉลาดทางจริยธรรม หมายถึง ระดับความสามารถของบุคคล ในการเรียนรู้และปฏิบัติตนในด้านจริยธรรมและศีลธรรมตามกรอบประเพณีอันดีของศาสนา วัฒนธรรมและค่านิยมของสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ทั้งสามารถปฏิบัติต่อผู้อื่นภายใต้ข้อบัญญัติที่พึงงามเหล่านั้นด้วยจิตใจที่เปี่ยมด้วยความรัก ความเมตตา มีความประพฤติที่ชอบธรรมมีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นอยากให้ผู้อื่นได้รับสิ่งที่ดี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีจิตสงบ วางเฉย ไม่นินดีไม่ส่งเสริม ต่อสิ่งที่จะทำลายคุณธรรมที่พึงงาม รู้จักนำหลักธรรมมาใช้ในการแก้ไขปัญหาสำหรับตนและบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งให้ความสำคัญเรื่องการ พัฒนาจิตใจ ด้วยการปฏิบัติทางจิตให้เหมาะสม สงบ เป็นสมาธิสำหรับตนเองและชักชวนบุคคลอื่นให้ร่วมปฏิบัติด้วย

2. **เจตคติต่ออาชีพอิสระ** หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเหล่านั้นๆ ไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้าน ซึ่งอาจเป็นแง่ดีหรือไม่ดีต่ออาชีพอิสระ ถ้ามีเจตคติดีหมายถึงจะแสดงออกโดยการอยากจะทำ กล่าวถึง แต่ถ้ามีเจตคติไม่ดีก็จะไม่กล่าวถึง ไม่สนใจ

3. **นักศึกษา** หมายถึง ผู้เรียนระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550

4. **สาขาวิชา** หมายถึง สาขาวิชา 6 สาขา ที่เปิดสอนสำหรับนักศึกษา ในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

กรอบแนวคิดการวิจัย

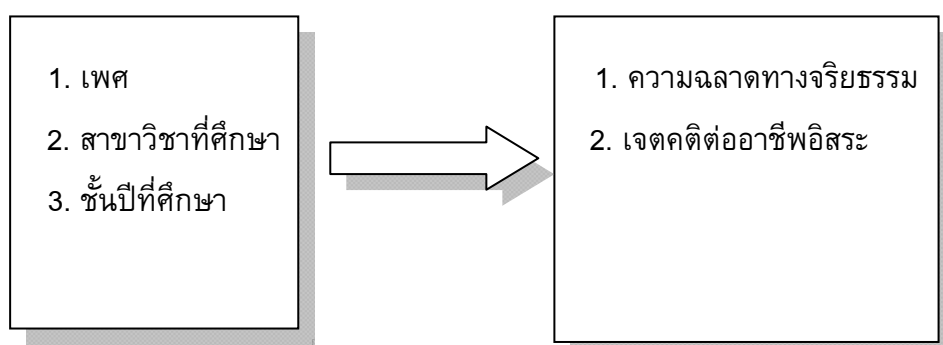
จากการศึกษาทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ เรื่องการศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) สามารถแสดงกรอบแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

(Independent Variables)

(dependent Variables)

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักศึกษา ที่มีเพศต่างกันมีความฉลาดทางจริยธรรมต่างกัน
2. นักศึกษา ที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกันมีความฉลาดทางจริยธรรมต่างกัน
3. นักศึกษา ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความฉลาดทางจริยธรรมต่างกัน
4. นักศึกษา ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่ออาชีพอิสระต่างกัน
5. นักศึกษา ที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกันมีเจตคติต่ออาชีพอิสระต่างกัน
6. นักศึกษา ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีเจตคติต่ออาชีพอิสระต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม
  - 1.1 ความหมายของจริยธรรม
  - 1.2 แนวคิดและทฤษฎีทางจริยธรรม
  - 1.3 ความสำคัญของจริยธรรม
  - 1.4 องค์ประกอบของจริยธรรม
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางจริยธรรม
  - 2.1 ความหมายและความสำคัญของความฉลาดทางจริยธรรม
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
  - 3.1 ความหมายของเจตคติ
  - 3.2 ลักษณะของเจตคติ
  - 3.3 องค์ประกอบของเจตคติ
  - 3.4 มาตรการเจตคติ
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพอิสระ
  - 4.1 ความหมายของอาชีพอิสระ
  - 4.2 ประเภทของอาชีพอิสระ
  - 4.3 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพอิสระ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. จริยธรรม (Ethics)

1.1 ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรม ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (2538 : 216) กล่าวว่า “จริย” คือความประพฤติ กริยาที่ควรประพฤติ ส่วนจริยธรรมหมายถึงธรรมที่เป็นข้อประพฤติดี ศีลธรรม กฎศีลธรรม

พระเมธีธรรมากรณ์ (ประยูร ฐมจินฺตโต) (2535 : 81-82) กล่าวว่าจริยธรรมคือหลักแห่งความประพฤติ หรือแนวทางของการปฏิบัติ หมายถึงแนวทางของการประพฤติปฏิบัติเพื่อตนให้เป็นคนดีเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและส่วนรวม

ลอเรนซ์ โคลเบิร์ก (Kohlberg, 1976 : 45) กล่าวว่าจริยธรรมเป็นพื้นฐานของความยุติธรรม ซึ่งยึดเอาการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียมกัน โดยมีได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่บังคับทั่วไป แต่เป็นกฎเกณฑ์ซึ่งมีความสากล ที่คนส่วนใหญ่รับไว้ในทุกสถานการณ์ไม่มีการขัดแย้งกัน

เป็นอุดมคติ ดังนั้นพันธะทางจริยธรรมจึงเป็นการเคารพสิทธิและข้อเรียกร้องของบุคคล อย่างเสมอภาคกัน

จริยธรรม หมายถึงหลักความประพฤติที่อบรมกิริยาและปลูกฝังลักษณะนิสัย ให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมหรือศีลธรรม คุณค่าทางจริยธรรมชี้ให้เห็นความเจริญงอกงามในการดำรงชีวิตอย่างมีระเบียบแบบแผนตามวัฒนธรรมของบุคคลที่มีลักษณะทางจิตใจที่ดีงาม อยู่ในสภาพแวดล้อมที่โน้มนำให้บุคคลมุ่งกระทำความดีละเว้นความชั่ว มีแนวทางความประพฤติอยู่ในเรื่องของความดี ความถูกต้อง ความควรในการปฏิบัติตนเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างสงบเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น มีคุณธรรมและมโนธรรมที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดี โดยมีสำนึกที่จะใช้สิทธิหน้าที่ของตนตามค่านิยมที่พึงประสงค์

การศึกษาด้านจริยธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสันติสุขทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมนั้น มีลักษณะที่เป็นอันตรกิริยา (Interaction) กล่าวคือ มีการปฏิบัติต่อกันทั้งทางสร้างสรรค์และบ่อนทำลาย การปลูกฝังจริยธรรมจึงเป็นการสร้างคนให้เป็นคนมีจิตใจประเสริฐสมบูรณ์ ขยายขอบเขตคุณงามความดี โอบเอื้อไปถึงการช่วยเหลือผู้อื่นให้พบกับสิ่งที่ดีงามมีความสุขโดยทั่วกันด้วยความรักและเมตตาธรรม “ จริยธรรมจึงเป็นเครื่องคุ้มครองโลก เป็นฝ่ายธรรมะที่จะเอาชนะอธรรม ถ้าปราศจากจริยธรรมเสียแล้วก็จะไม่มีเครื่องมือที่จะควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ ทำให้มนุษย์ไม่ต่างอะไรไปจากสัตว์” (ประภาศรี สีหอำไพ. 2550 : 19)

จริยธรรมเป็นประสบการณ์ และหน้าที่เกี่ยวกับกฎเกณฑ์เป็นมาตรฐานความประพฤติในสังคม บุคคลจะพัฒนาความรับผิดชอบชั่วดีใช้เหตุผลจนกระทั่งพัฒนาพฤติกรรมของตนเอง มีความสัมพันธ์ในสังคมตามสิทธิและหน้าที่อย่างถูกต้องดีงาม (ประภาศรี สีหอำไพ. 2550: 31-33)

จริยธรรมเป็นหลักเกณฑ์หรือแนวความประพฤติและการปฏิบัติของมนุษย์ในสังคม พึงยึดถือในการดำรงชีวิต การประกอบกิจการงานเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสันติสุขแก่ตนเองแก่ผู้อื่นและสังคมโดยรวม จริยธรรมเป็นเรื่องของการฝึกนิสัยที่ดี โดยการกระทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจนเป็นนิสัยผู้มีความประพฤติดีงามอย่างแท้จริง เป็นผู้มีความรู้สึกด้านดีตลอดเวลาคือ มีคุณธรรมอยู่ที่ใจ อาจกล่าวได้ว่าจริยธรรมเป็นเรื่องของการประพฤติปฏิบัติเป็นพฤติกรรมภายนอก ส่วนคุณธรรมเป็นสภาพคุณงามความดีในจิตใจ ซึ่งทั้งสองส่วนจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน พฤติกรรมของคนที่แสดงออกทั้งกายวาจา นั้นย่อมเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์และเป็นไปตามความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจและสติปัญญา (สุภาพร พิศาลบุตร. 2544: 17)

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่าจริยธรรมหมายถึง แนวทางการประพฤติปฏิบัติตน ให้มีวิถีชีวิตที่ดีงาม มีพฤติกรรมและลักษณะทางจิตใจที่ดีงาม ถูกต้อง มีความเจริญงอกงามในการดำรงชีวิตอย่างมีระเบียบแบบแผน สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของสังคมเพื่อให้สังคมมีความสุขสงบเรียบร้อย เป็นมาตรฐานความประพฤติในสังคม เป็นลักษณะที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นในสังคมในทางสร้างสรรค์ โดยใช้หลักการพิจารณาตัดสินใจด้วยความคิดและสติปัญญา โดยมีสำนึกที่จะใช้สิทธิและหน้าที่ตามค่านิยมที่พึงประสงค์ของสังคมนั้นๆ

1.2 แนวคิดและทฤษฎีทางจริยธรรม

จริยธรรมมีการพัฒนาการเป็นลำดับจากวัยทารกจนถึงตลอดชีวิต การพัฒนามีลักษณะทฤษฎีที่สำคัญแบ่งเป็น 3 แนวทางใหญ่ คือ

1.2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psycho Analytic Theory)

1.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

1.2.3 ทฤษฎีการพัฒนาการทางสติปัญญา(Cognitive Theory)

1.2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psycho Analytic Theory) จริยธรรมกับมโนธรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มนุษย์อยู่ในสังคมกลุ่มใดก็จะเรียนรู้ความผิดชอบชั่วดีจากสิ่งแวดล้อมในสังคมนั้น จนมีลักษณะพิเศษของแต่ละสังคมที่เรียกว่า เอกลักษณ์ เป็นกฎเกณฑ์ให้ประพฤติปฏิบัติตามข้อกำหนดโดยอัตโนมัติคนที่ทำชั่วแล้วรู้สึกสำนึกเกิดหรืออึดป๊ะ ละอายใจตนเองถือว่าได้รับการลงโทษด้วยตัวเองในลักษณะทฤษฎีเช่นนี้ บทบาทของการศึกษาคือ การพัฒนาจิตใจ เพื่อเสริมสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามที่ระบบเศรษฐกิจและสังคมต้องการ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือการศึกษาเพื่ออบรมฝึกฝนการนำสติปัญญาไปใช้เป็นประโยชน์แก่กล้ายิ่งขึ้น พยายามแสวงหาจุดมุ่งหมายให้แก่ชีวิตคือความเป็นอยู่อย่างดีที่สุดหรือการมีอิสรภาพ การศึกษาจึงเป็น“กิจกรรมของชีวิต โดยชีวิต เพื่อชีวิต เป็นความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและรู้จักเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กัน”

1.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม(Social Learning Theory) อธิบายการเกิดของจริยธรรมว่า เป็นกระบวนการสังคมประกิต (Socialization) โดยการซึมซาบ กฎเกณฑ์ต่างๆ จากสังคมที่เติบโตมา รับเอาหลักการเรียนรู้เชื่อมโยงกับหลักการเสริมแรง และการทดแทนสิ่งเร้า (Stimulus Substitution) รับแนวคิดทฤษฎีจิตวิเคราะห์เป็นรูปแบบโดยยึดถือว่าการเรียนรู้คือการสังเกตเลียนแบบจากผู้อื่นใกล้ชิดเพื่อแรงจูงใจคือเป็นที่รักที่ยอมรับในกลุ่มพวกเดียวกับกลุ่มต้นแบบเพื่อเป็นพวกเดียวกัน ในลักษณะเช่นนี้ สถาบันหรือกลุ่มสังคมมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและเสริมสร้างจริยธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนจะได้รับการคาดหวังจากสังคมมาก ในการเป็นสถาบันที่ปลูกฝังรูปแบบและเสริมแรงสร้างการเลียนแบบ จากตัวอย่างในสังคมให้แก่นักเรียน ฟังระมัดระวังในการสอน เพราะถ้าขาดความสามารถในการอธิบายเหตุผลให้เด็กเลียนแบบ ใช้อารมณ์ และวางอำนาจแทน จะทำให้เด็กรู้สึกเป็นศัตรูกับผู้ควบคุม ตั้งแต่บิดามารดา ครู ไปจนถึงตำรวจ

พึงอบรมให้เด็กรู้จักการผิดชอบชั่วดี รู้สึกละอายเมื่อทำชั่ว ให้ความคิดเหตุผล และความสม่ำเสมอในการลงโทษและให้รางวัล เด็กเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ จึงมีหน้าที่ต้องจัดและพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการปลูกฝังและเสริมสร้างจริยธรรม เป็นที่ยอมรับว่าครูเป็นผู้มีบทบาทในการอบรมสั่งสอนเป็นแบบอย่างในการปลูกฝังคุณธรรม

1.2.3 ทฤษฎีการพัฒนาการทางสติปัญญา(Cognitive Theory) จริยธรรมเกิดจากการจูงใจในการปฏิบัติตนสัมพันธ์กับสังคมการพัฒนาจริยธรรม จึงต้องมีการพิจารณาเหตุผลเชิงจริยธรรมตามระดับสติปัญญาของและบุคคลซึ่งมีภาวะสูงขึ้น การพัฒนาจริยธรรมก็สูงขึ้นด้วย

การพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์มี 3 ชั้น คือ

1. ชั้นก่อนจริยธรรม (ตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ปี) ยังไม่เกิดจริยธรรมแต่สามารถเรียนรู้จากประสาทสัมผัสและมีพัฒนาการทางสติปัญญาในขั้นต้น

2. ชั้นเชื่อฟังคำสั่งสอน (อายุ 2-8 ปี) เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ มีการคิดก่อนปฏิบัติการตามคำสั่ง ซึ่งในขณะแรกเริ่มจะไม่คำนึงถึงเหตุผลของคำสั่งนั้น

3. ชั้นยึดหลักแห่งตน (อายุ 8-10 ปี) เกิดหลักความคิดพัฒนาการทางสติปัญญาสูงขึ้นตามประสบการณ์ทางสังคม คลายความเกรงกลัวอำนาจภายนอก เริ่มมีความคิดเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น

ทฤษฎีของเพียเจต์ทั้ง 3 ชั้น ในการพัฒนาจริยธรรมนี้ เป็นสิ่งที่ยอมรับและมีผู้ศึกษาแนวทางต่อมา คือโคลเบอร์ก ได้แบ่งจริยธรรมเป็น 6 ชั้น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับของจริยธรรม	ชั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม
<p>1.ก่อนเกณฑ์ (2-10) ปี</p> <p>คือการกระทำตามสิ่งที่ตนต้องการเป็นผู้ใหญ่ หนีการลงโทษ และ แสวงหารางวัล</p> <p>2.ตามเกณฑ์ (10-16) ปี</p> <p>คือการกระทำตามสังคม ระเบียบ ประเพณี กฎหมาย ศาสนา มีการเลียนแบบ และทำตาม เพื่อให้ผู้อื่นเห็นชอบ ต่อมาจึงคำนึงถึงบทบาทและหน้าที่ของตนในสังคม</p> <p>3.เหนือเกณฑ์ (16 ปีเป็นต้นไป) คือการวิเคราะห์ด้วยตนเองก่อนตัดสินใจ โดยคำนึงถึงสิทธิของผู้อื่นในส่วนที่เป็นสากลอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ ในสังคมของตน มีจริยธรรมในขั้นสูงสุด</p>	<p>1. เชื่อการลงโทษ (2-7 ปี) (Obedience and Punishment)</p> <p>2. การแสวงหารางวัล (8-10 ปี) (Exchange)</p> <p>3. การทำตามความเห็นชอบของคนอื่น (Conformity)</p> <p>4. การทำตามหน้าที่ในระบบสังคม (Social-System)</p> <p>5. การกระทำตามกฎเกณฑ์และข้อสัญญา (Contract)</p> <p>6. การยึดมโนธรรมตามหลักสากล (Universal)</p>

ตารางประกอบ 1 แสดงการแบ่งจริยธรรมเป็น 6 ชั้น 3 ระดับ ของโคลเบอร์ก

1.3 ความสำคัญของจริยธรรม

จริยธรรมนั้นนับว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ทุกคนและทุกวิชาชีพ หากบุคคลใดหรือวิชาชีพใดไม่มีจริยธรรมเป็นหลักยึดเบื้องต้นแล้วก็ยากที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จแห่งตนและวิชาชีพนั้นๆ ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ การขาดจริยธรรมทั้งในส่วนบุคคลและวิชาชีพนั้นๆ อาจมีผลร้ายต่อตนเอง สังคมและวิชาชีพในอนาคตอีกด้วย(สุภาพร พิศาลบุตร : 6)

จริยธรรมถือได้ว่ามีความสำคัญมาก ไม่ว่าจะมองในลักษณะใด กล่าวคือ ถ้าเรามองว่าจริยธรรมหมายถึง คุณสมบัติของจิตใจคนซึ่งจะกำกับหรือบันดาลพฤติกรรมของบุคคล ก็ย่อมอธิบายได้ว่าพฤติกรรมของบุคคลย่อมเป็นไปตามแนวคิดเชิงจริยธรรมของเขา หรือถ้ามองว่าจริยธรรมหมายถึงกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานของสังคม ก็สามารถอธิบายได้ว่าพฤติกรรมของบุคคลย่อมเป็นไปตามจริยธรรมของสังคมอยู่นั่นเอง ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญแก่จริยธรรมเสมอ เมื่อพิจารณาความสงบสุขของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพของสังคมปัจจุบันซึ่งสภาวะแวดล้อมของสังคมก่อให้เกิดความกดดันแก่มนุษย์เป็นอย่างมาก(ชาญชัย อินทรประวัติ : 2535 :10)

จากความสำคัญของจริยธรรมที่กล่าวมาข้างต้น จริยธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในสังคม เพราะเป็นรากฐานที่จะนำความสุขสงบและความเจริญก้าวหน้ามาสู่สังคมนั้นๆ เพราะเมื่อคนในสังคมมีจริยธรรมจิตใจก็ย่อมสูงส่ง มีความสะอาดและสว่างในจิตใจที่จะกระทำการงานใดๆ ก็ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ไม่ก่อให้เกิดทุกข์แก่ตนเองและผู้อื่น

1.4 องค์ประกอบของจริยธรรม

การแบ่งพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1.4.1 ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ภายในสังคมของตน ว่าการกระทำ

ชนิดใดดี ควรกระทำ และการกระทำชนิดใดเลว ควรงดเว้น ลักษณะและพฤติกรรมประเภทใดเหมาะสมหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด ความรู้เชิงจริยธรรมหรือความรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมนี้นั้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษา และพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลด้วย

1.4.2 เจตคติเชิงจริยธรรม คือความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่างๆ ว่าตนชอบหรือไม่ชอบบลักษณะนั้นเพียงใด ทศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติ อาจมีทัศนคติไม่เหมือนค่านิยมของสังคมก็ได้ ทศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลมีความหมายกว้างขวางกว่าความรู้เชิงจริยธรรม เพราะทัศนคตินั้นรวมทั้งความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ เข้าด้วยกัน ฉะนั้นทัศนคติเชิงจริยธรรมจึงสามารถใช้ทำนายพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้แม่นยำกว่าการใช้ความรู้เชิงจริยธรรมเพียงอย่างเดียว ทศนคติเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้นในเวลาหนึ่งยังอาจเปลี่ยนไปจากเดิมได้

1.4.3 การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่ทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เหตุผลที่กล่าวจะแสดงให้เห็นเหตุจูงใจหรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆ ของบุคคล การศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมจะทำให้ทราบว่าบุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับแตกต่างกันอาจมีการกระทำที่คล้ายคลึงกันได้

เพียเจต์และโคลส์เบิร์ก ได้ใช้อำนาจเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้น นอกจากนี้การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมยังมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาการด้านอื่นๆ ของบุคคลด้วย คือพัฒนาการด้านสติปัญญา อารมณ์ และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่างๆ ของบุคคลด้วย

1.4.4 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงถึงพฤติกรรมที่สังคมนิยมชมชอบ หรืองดเว้นการแสดงที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมซึ่งเป็นการกระทำที่สังคมเห็นชอบหรือสนับสนุนมีหลายประการ เช่นการเสียสละเพื่อส่วนรวม การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก เป็นต้น นอกจากนี้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมอีกทางหนึ่งก็คือพฤติกรรม ในสถานที่เข้ายวนใจ หรือในสถานที่ช่วยใ้บุคคลกระทำผิดกฎเกณฑ์ เพื่อประโยชน์ส่วนตน บางประการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่บุคคลให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการกระทำที่ดีและเลวของบุคคลนั้นส่งผลโดยตรงต่อความผาสุกและความทุกข์ของสังคม การศึกษาด้านอื่นๆ ของจริยธรรมจึงเป็นเพียงเพื่อให้เข้าใจและสามารถทำนายพฤติกรรมในสถานการณ์ต่างๆ ของบุคคลเท่านั้น (สุภาพร พิศาลบุตร : 9 – 10)

2. ความฉลาดทางจริยธรรมและศีลธรรม (Moral Quotient) MQ

2.1 ความหมายและความสำคัญ

ความฉลาดทางจริยธรรม (Moral Quotient) MQ หมายถึงระดับความฉลาดทางจริยธรรมและศีลธรรมเป็นความสามารถของบุคคล ในการเรียนรู้และปฏิบัติตนในด้านจริยธรรมและศีลธรรมตาม กรอบประเพณีอันดีของศาสนาวัฒนธรรมและค่านิยมของสังคมที่ตนอาศัยอยู่ทั้งสามารถปฏิบัติต่อผู้อื่นภายใต้ข้อบัญญัติที่ดงามเหล่านั้นด้วยจิตใจที่เปี่ยมด้วยความรักความเมตตา มีความประพฤติที่ซอซอธรรม มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นอยากใ้ผู้อื่นได้รับสิ่งที่ดี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีจิตสงบวางเฉยไม่ยินดี ไม่ส่งเสริมต่อสิ่งที่จะทำลายคุณธรรมที่ดงามรู้จักนำหลักธรรมมาใช้ในการแก้ไขปัญหาสำหรับตนและบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งให้ความสำคัญเรื่องการพัฒนาจิตใจ ด้วยการปฏิบัติทางจิตให้เหมาะสมเป็นสมาธิสำหรับตนเองและชักชวนบุคคลอื่นให้ร่วมปฏิบัติด้วย (อริยะ สุพรรณเกษช. 2545: 32)

โคลส์ บอกว่าการเลี้ยงลูกให้มีคุณธรรมไม่สามารถฝึกฝนหรือขัดเกลาได้ในช่วงเวลาสั้นๆ แต่เป็นเรื่องที่ต้องฝึกมาตั้งแต่เด็กอย่างต่อเนื่อง เพื่อสามารถพัฒนาพื้นฐานจริยธรรม ของตนเองขึ้นมาให้ฝังลึกลงไป ในจิตใจของเขาและรอเวลาที่ได้รับการกระตุ้นอีกครั้ง โดยการอบรม สั่งสอน ฟังธรรมและวิธีอื่นๆ แต่ถ้าคนเหล่านั้นไม่มีจริยธรรม อยู่ในจิตสำนึกดั้งเดิมแล้วไม่ว่าจะได้รับการกระตุ้นอย่างไรก็ไม่สามารถทำให้คนๆ นั้นกลายเป็นคนที่ดีขึ้นมาได้ สิ่งที่โคลส์บอกเราก็คือถ้าเราไม่อยากจะดูลูกที่เติบโตเป็นคนเก่งที่เห็นแก่ตัวก็ควรปลูกฝังคุณธรรมให้ลูกเสียแต่เล็ก จะดีกว่ารอตอนโต เพราะถึงตอนนั้นอาจสายเกินไป เพราะคุณธรรมไม่ได้ปลูกฝังกันได้ชั่วข้ามคืนแต่ต้องใช้เวลาความต่อเนื่องความสม่ำเสมอในการสอน ที่สำคัญคือพ่อแม่ต้องทำให้เด็กเห็นเป็นตัวอย่าง (นิตยสารรักลูก มกราคม 2550)

ความฉลาดทางจริยธรรม หรือที่รู้จักในนาม (Moral Quotient) หมายถึงความฉลาดทางจริยธรรมหรือศีลธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมีนอกเหนือไปจาก ความฉลาดทางสติปัญญาหรือความฉลาดทางอารมณ์ หรือความฉลาดในการเข้าใจและควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ของตนเอง จริยธรรมนอกจากจะหมายถึงคุณธรรมที่ดี อีกมุมหนึ่งหมายถึงระดับความเห็นแก่ตัวด้วยการมีความฉลาดทางจริยธรรม ย่อมส่งผลให้เกิดความเห็นอกเห็นใจ ไม่เห็นแก่ตัว คิดดีทำดี มีความเมตตาปราณีรู้จักให้อภัย (<http://gotoknow.org/bog/www-doae/27125>)

ความฉลาดทางจริยธรรม (Moral Quotient) หมายถึง ระดับความฉลาดทางจริยธรรม คำว่า MQ เป็นคำที่คิดค้นโดยจิตแพทย์เด็ก โรเบิร์ต โคลส์ จากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เขาพบว่าเด็กที่เก่งด้านใดด้านหนึ่ง คือมี IQ ดี EQ สูงแต่อาจมีจริยธรรม ศีลธรรมหรือ MQ ต่ำได้ ซึ่งทำให้เขากลายเป็นคนเห็นแก่ตัวได้ ในสังคมปัจจุบัน ถ้าพ่อแม่สามารถเลี้ยงลูกให้เติบโตเป็นคนดีได้ สังคมในอนาคตก็จะน่าอยู่ยิ่งขึ้น ธรรมชาติของการพัฒนาการทางจริยธรรมนั้นเด็กจะนึกถึงตัวเองก่อนแล้วค่อยๆพัฒนาไปนึกถึงคนอื่น ๆต่อไป ในช่วงนี้พ่อแม่ต้องช่วยพัฒนาการทางจริยธรรมลูก ให้เกิดขึ้นด้วยการสอนให้ลูกมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กอื่นๆ และเข้าใจสิ่งต่างๆรอบตัว วิธีเติม MQ ให้เด็กเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องต่างๆ ให้ลูกตั้งแต่แรกเกิดเพราะลูกจะได้ซึมซับพฤติกรรมดี ๆจากพ่อแม่ไป เช่น หากอยากให้ลูกเป็นคนซื่อสัตย์พ่อแม่ก็ต้องแสดงความเป็นคนซื่อสัตย์ให้ลูกเห็นอยู่เสมอและต้องทำอย่างจริงจังเสมอต้นเสมอปลายสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้ลูกเกิดความมั่นใจในการกระทำของพ่อแม่แน่นอนว่าการกระทำเป็นเรื่องดี ปลูกฝังความรักซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาจริยธรรม ความรักในที่นี้หมายถึงการเข้าใจจิตใจเด็ก ๆ ด้วยการฟังให้มากและสังเกตลูกให้มาก ปลูกฝังระเบียบวินัยและกฎเกณฑ์ที่ดี นั่นคือการสอนลูกให้รู้จักควบคุมตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการที่ดี ต้องใช้เวลา และไม่อาจกระทำสำเร็จในวันเดียว และลูกก็มักจะฝ่าฝืนกฎอยู่เสมอ แต่หากพ่อแม่เข้าใจและตอบสนองอย่างเหมาะสมก็จะช่วยให้ลูกเรียนรู้ที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ถูกต้อง สอนให้ลูกมีความภาคภูมิใจในตนเองด้วยการชื่นชมลูกไม่เปรียบเทียบกับเด็กคนอื่น และสอนให้ลูกชื่นชมในความสำเร็จและความสุขของคนอื่นอย่างจริงใจ ถ้าอยากให้ลูกรักมีจิตใจโอบอ้อมอารีต่อผู้อื่นและพร้อมที่จะให้ พ่อแม่เองควรจะแสดงความรักต่อเขาให้มากๆ เพื่อให้เขารู้สึกว่าตัวเองมีค่า มีความรักเหลือเฟือ ที่จะแบ่งปันไปให้คนอื่น การบอกรักลูกผ่านการโอบกอดสัมผัส หรือพูดคำว่ารัก ล้วนแล้วแต่เป็นมนต์วิเศษที่ทำให้เขาเป็นคนดี มีจิตใจอ่อนโยน พร้อมจะเผื่อแผ่ความอ่อนโยนให้ผู้อื่นและเข้าอกเข้าใจจิตใจของผู้อื่น เริ่มจากพ่อแม่พยายามตั้งอกตั้งใจฟังในสิ่งที่เขาอยากเล่าอยากอธิบายให้พ่อแม่ฟังเสียก่อน (กมล แสงทองศรี 2544 : 22)

ความเฉลียวฉลาดอีกประการหนึ่งคือความเฉลียวฉลาดในการทำความดี หรือความเฉลียวฉลาดในด้านศีลธรรม หรือ (Moral Quotient) ทั้งนี้เนื่องจากทุกคนเกิดมาพร้อมกับความรู้สึกต้องการพื้นฐาน เช่น เมื่อเป็นเด็ก ๆ จะร้องไห้เมื่อหิว ทำสกปรก หรือป่วย อันเป็นสัญชาตญาณเมื่อเป็นทุกข์ซึ่งพ่อแม่ก็จะตอบสนองขจัดทุกข์ให้ และจะยิ้มหรือหัวเราะเมื่อเป็นสุข ต่อเมื่อเติบโตขึ้น ทุกคนควรได้พบแบบอย่างที่ดีของพ่อแม่และสังคม ได้รับการอบรมสั่งสอนเพื่อปลูกฝังฝึกฝนจนเกิดทักษะและการเรียนรู้ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจและชมเชยในการกระทำ อันเป็นการ

พัฒนาความต้องการพื้นฐานโดยการเรียกร้องให้น้อยลง เป็นคนมีเหตุผล มีระเบียบวินัยในการดำรงชีวิต ไม่เอาตนเองเป็นที่ตั้ง ไม่เห็นแก่ตัว รู้จักการให้และการรับ ไม่ก้าวร้าว เห็นคุณค่าของการทำความดี มีคุณธรรมอันประกอบด้วยความกตัญญูกตเวทิตา ความเสียสละ ความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคม ความซื่อสัตย์ และยอมรับความจริง มีความยุติธรรม เป็นต้น ดังนั้นความเฉลียวฉลาดในการทำความดีหรือความเฉลียวฉลาดด้านศีลธรรมจึงกระทำได้ดีตลอดชีวิต ตลอดเวลาอย่างเหมาะสมและทุกโอกาส (เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร.: 93)

3. เจตคติ

3.1 ความหมายของเจตคติ

กูด (Good. 1959 : 48) กล่าวว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้ามาหรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างของบุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รักกลัว หรือไม่พอใจ มากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้นๆ

ฮิลการ์ด (Hillgard.1962 : 214) กล่าวว่าเจตคติคือพฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่แนวความคิดหรือสภาวะการณ์ในการเข้าหาหรือออกห่าง เป็นความพร้อมที่จะตอบสนอง ในครั้งต่อๆ ไปในทางเอนเอียงในลักษณะอย่างเดิมเมื่อพบว่าสิ่งดังกล่าวเข้ามาอีก

เทอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 49) กล่าวว่าเจตคติเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาชนิดหนึ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจภายในแสดงออกให้เห็นโดยเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

อลพอร์ต (Allport. 1967 : 8) ได้ให้นิยามว่าเจตคติหมายถึงสภาวะความพร้อมของจิตหรือประสาท อันเกิดจากประสบการณ์ ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ไตรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากที่ได้รับประสบการณ์หรืออิทธิพลจากเรื่องนั้นๆมาแล้ว เป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อเรื่องนั้น

อนาสตซี (Anastasi 1976 : 453) กล่าวว่าเจตคติหมายถึง ความโน้มเอียงจะมีปฏิกริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่กำหนดให้เป็นพวกๆ ในทางชอบหรือไม่ชอบ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 231) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึงความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะโต้ตอบ สมองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใด ๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยหนีออกไป

ประมวล ไชยกิจ (ม.ป.ป : 108) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีความพร้อมที่จะตอบสนองต่อบุคคลหรือสิ่งของมโนภาพหรือสถานการณ์อื่นๆไปในวิถีทางที่ชอบหรือไม่ชอบ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193) เจตคติคือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเหล่านั้นๆ ไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

เอกพจน์ สมุทธานนท์ (2537 : 10) เจตคติหมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อ ท่าทีหรือความพร้อมซึ่งจะทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือเจตคติทางบวกจะแสดงออกในลักษณะพอใจ สนใจ ความชอบ เห็นด้วย ยากปฏิบัติ และอีกลักษณะหนึ่งคือเจตคติทางลบ จะแสดงออกในลักษณะทางเกลียด ไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย นอกจากนี้เจตคติอาจจะแสดงออกในลักษณะเป็นกลาง เช่น รู้สึกเฉยๆ ไม่รัก ไม่ชอบหรือไม่แน่ใจ (Shaw and Wright. 1967 : 6-9)

เจตคติเป็นเครื่องมือที่มีอำนาจในการกระทำสิ่งที่ดี ซึ่งได้ถูกยกทอประสานอย่างถาวรเข้าไปกับสิ่งที่คุณทำ มันเป็นสิ่งที่มีความค่าที่สุดที่คุณครอบครองเอาไว้ Keith Harrel (อ้างอิงจาก วราภรณ์ สืบสหากร. 2545 : 15)

จากความหมายของเจตคติดังกล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่าเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความโน้มเอียง ความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งแสดงออกมาให้เห็นได้ทั้งคำพูดและการกระทำที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังจากที่ได้รับประสบการณ์ เจตคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นความศรัทธาของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งแสดงออกโดยพฤติกรรมและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล เจตคติของบุคคลมีระดับความรุนแรงและทิศทาง ต่อบุคคลสถานการณ์สิ่งเดียวกันแต่แตกต่างกัน เจตคติเป็นสิ่งที่มีความคงที่แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามการเรียนรู้หรือประสบการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่บุคคลได้รับ ซึ่งไม่สามารถวัดได้โดยตรงแต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดได้

3.2 ลักษณะของเจตคติ

เซอร์ฟและเซอร์ฟ (สุปราณี สนธิรัตน์ 2529 : 415 อ้างอิงจาก Sherif and Sherif.1956) กล่าวว่าเจตคติเป็นท่าทีความรู้สึกนึกคิดของบุคคล สามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา ซึ่งลักษณะของเจตคติดังต่อไปนี้ เจตคติเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ เจตคติไม่ใช่แรงขับทางร่างกาย เจตคติเป็นสิ่งที่คงทนถาวร แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อบุคคลได้รับการเรียนรู้เป็นเวลายาวนาน เจตคติเป็นความรู้สึกที่แสดงออกโดยตรงต่อสิ่งเหล่านั้นๆซึ่งจะมีความแตกต่างกันออกไป เจตคติเป็นความรู้สึกที่สามารถเกิดกับทุกๆสิ่งได้ เช่น เกิดกับบุคคล วัตถุ สถาบัน และแนวคิดต่างๆเจตคติเป็นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดแรงผลักดันจนเป็นลักษณะนิสัย

ส.วาสนา ประवालพฤษ์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

เจตคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการสนองต่อความพร้อมในทางที่ชอบ หรือ ไม่ชอบต่อสิ่งนั้นๆ ซึ่งเป็นการเตรียมนั้นจะเป็นการเตรียมภายในจิตใจ มากกว่าภายนอกที่สังเกตเห็นได้ สภาวะของการความพร้อมจะตอบสนอง เป็นลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับ

หรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้ เจตคติไม่ใช่พฤติกรรมแต่เป็นสภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรงแต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายเจตคติได้ เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการเช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ เซาว์ปัญญา เป็นต้น เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อประสบกับสภาพแวดล้อมใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 231) อธิบายลักษณะสำคัญของเจตคติว่า ดังนี้ เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือถ้ามีเจตคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้ามถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้ามา โดยถอยหนี หรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น เจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้ หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไปด้วย

สุรางค์ ไคว์สกุล (2541 : 367) ได้สรุปแนวคิดและลักษณะที่สำคัญของเจตคติดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้

2. เจตคติเป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ดังนั้นเจตคติจึงมีทั้งบวกและลบ เช่นถ้านักเรียนมีเจตคติบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจะชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์และเมื่ออยู่ชั้นมัธยมก็จะเลือกเรียนแขนงวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีเจตคติลบต่อคณิตศาสตร์ก็จะไม่ชอบหรือไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียน เมื่ออยู่ชั้นมัธยมก็จะเลือกเรียนทางสายอักษรศาสตร์ทางภาษา เป็นต้น

3. เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) องค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavior Component)

4. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติอาจเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบ จากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติ หรืออาจเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากมาย เจตคติบางอย่างอาจหยุดหรือเลิกไปได้

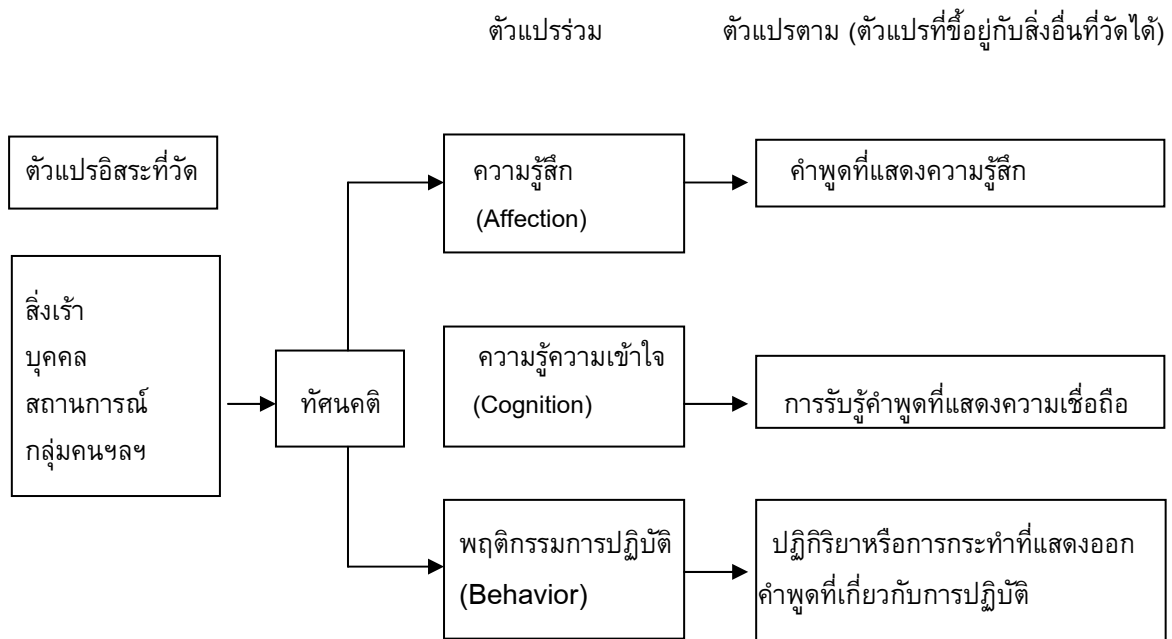
5. เจตคติ เปลี่ยนแปรตามชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้นค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อเจตคติของบุคคลที่เป็นสมาชิก ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนเจตคติ จะต้องเปลี่ยนค่านิยม

6. สังคมประกิต (Socialization) มีความสำคัญ ต่อการพัฒนาการเจตคติของเด็ก โดยเฉพาะเจตคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม เช่นอุดมคติ ทศนคติต่อเสรีภาพในการพูด การเขียน เด็กที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูง จะมีเจตคติบวกสูงสุด (Zellman & Sears.1971)

3.3 องค์ประกอบของเจตคติ

ไทรแอนดิส (Triandis.1971 :2-3) ได้แบ่งองค์ประกอบของเจตคติไว้ 3 ส่วน คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (A Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้ ความเข้าใจของบุคคลต่อสิ่งเร้า ซึ่งได้แก่ บุคคล สถานการณ์ทางสังคม
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (An Affective Components) เป็นองค์ประกอบที่ต่อเนื่องจากองค์ประกอบที่ 1 คือ เมื่อมีความรู้ความเข้าใจแล้วจะเกิดความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ
3. องค์ประกอบด้านการกระทำ (An Action Components) เมื่อเกิดองค์ประกอบ 1 และ 2 แล้วจะเกิดพร้อมทางการกระทำ ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้ง 2 ดังกล่าว องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันดังภาพประกอบ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ (triandis, 1971 : 2-3)

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3-4) จำแนกองค์ประกอบของเจตคติออกเป็น 3 องค์ประกอบคือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ ความคิดที่อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกัน
2. องค์ประกอบด้านท่าทีความรู้สึก เป็นส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งอาจจะเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง
3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติหรือพฤติกรรม องค์ประกอบนี้ เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

เชดคัทท์ โฆวาสิษฐ์ (2520 : 40) จำแนก องค์ประกอบเจตคติออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า เพื่อเป็นเหตุผลในการสรุปรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้าเหล่านั้นๆ 2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกรหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากที่บุคคลประเมินสิ่งเร้าเหล่านั้นว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ 3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งจะไปในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้านทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

ฟวงรัตน์ ทวีรัตน์(2530 : 201-203) สรุปว่าเจตคติมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความคิด อารมณ์ เหตุผล ความเชื่อ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆซึ่งเป็นเรื่องราวของการใช้เหตุผล ของบุคคล 2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ เกี่ยวกับความเชื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก ไม่ชอบเกลียดกลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดง ออกทางสีหน้า ท่าทาง เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น 3. องค์ประกอบทางแนวโน้มของการกระทำ หมายถึงแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม หรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

ไพศาล หวังพานิช (2535 : 146-147) กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้คนเราเกิดเจตคติที่ดีได้นั้น มีอยู่ 3 องค์ประกอบด้วยกันคือ

1.ความรู้ (Cognitive Components) บุคคลใดมีเจตคติต่อสิ่งใดได้บุคคลนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในสิ่งนั้นก่อน เพื่อใช้เป็นรายละเอียดสำหรับการให้เหตุผลในการที่จะสรุปความเชื่อต่อไป

2. ความรู้สึก (Feeling Components) เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลังจากรู้และเข้าใจสิ่งนั้นแล้ว กล่าวคือเมื่อบุคคลได้รู้และเข้าใจเรื่องใดก็จะสรุปความเห็นในรูปของการประเมินผลว่าสิ่งนั้นพอใจหรือไม่ ดีหรือเลว ซึ่งเท่ากับเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น

3. ความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ (Action Tendency Components) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายที่รวมตัวจากความรู้ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทิศทางที่สนับสนุน คล้อยตาม หรือขัดแย้ง

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2547 : 177-178) องค์ประกอบของเจตคติหรือการก่อตั้งเจตคติ (Attitude Formation) ที่สำคัญมีอยู่ 3 ประการ ที่เราควรจะได้กล่าวถึงและศึกษา คือ

1. การมีความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Components) การที่บุคคลจะมีเจตคติจะต้องมีความรู้ในสิ่งนั้นก่อน เช่น การมีเจตคติต่อลัทธิคอมมิวนิสต์ บุคคลจะต้องทราบและมีความรู้ หรือความเข้าใจว่า คอมมิวนิสต์มี ลักษณะเป็นอย่างไร จึงจะเกิดเจตคติต่อคอมมิวนิสต์ขึ้นมาได้

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Components) เมื่อบุคคลทราบวาลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นอย่างไรแล้ว บุคคลนั้นอาจจะเกิดความรู้สึกเกลียดชังหรือการนิยมชมชอบ รวมทั้ง

อาจจะตกอยู่ที่ต่ออิทธิพลของลักษณะนั้นคือเกิดมีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นนับเป็นองค์ประกอบด้านที่ 2 ของการมีเจตคติ

3. องค์ประกอบด้านการกระทำ(Action Components) ถ้าหากการมีความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้นรุนแรงมาก บุคคลก็จะมีการแสดงออกมา โดยตรงในรูปของการกระทำ เช่น อาจมีการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิคอมมิวนิสต์ หรือการออกโรงต่อต้านลัทธิและการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์อย่างเต็มที่

3.4 มาตรการวัดเจตคติ

มาตรการวัดเจตคติ ตามวิธีการของเซอร์สโตน สร้างขึ้นโดย อาศัยความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลที่น่าเชื่อถือได้กลุ่มหนึ่งเป็นผู้กำหนดระดับความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็น 11 ระดับจากน้อยสุดไปหามากสุด โดยแต่ละช่วงหรือแต่ละระดับมีระดับห่างเท่ากัน วิธีนี้จึงมีชื่อเรียกว่า มาตรการวัดแบบมีระยะห่างเท่ากัน (The method of equal appearing interval) จำนวนข้อความวัดเจตคติตามวิธีนี้มีประมาณ 20-25 แต่ละข้อความจะมีค่าประจำ (Scale Value) เพื่อใช้เป็นคะแนนที่ได้ เมื่อผู้ตอบยอมรับหรือเห็นด้วยกับข้อความนั้นๆ ข้อความวัดเจตคติที่ได้นี้ถูกคัดเลือกมาจากข้อความจำนวนมากหรือประมาณ 100-150 ข้อความ (ไพศาล หวังพานิช. 2531 : 154)

มาตรการวัดเจตคติ ตามวิธีการของออสกู๊ด มาตรการวัดเจตคติโดยใช้ความหมายของภาษาคิดขึ้นโดย ออสกู๊ดและคนอื่นๆ (Osgood, Suci Tannebaum) โดยใช้คำคุณศัพท์ต่างๆ อธิบายความหมายของสิ่งเร้าที่มีส่วนสัมพันธ์กับบุคคลออกมาเป็นคุณค่าต่างๆ และตีความเหล่านั้นออกมาเป็นคุณค่าของเจตคติของบุคคล คือ เป็นแบบวัดเจตคติที่ไม่ใช้การวัดเจตคติแต่จะใช้คำคุณศัพท์บรรยายคุณลักษณะต่างๆของสิ่งนั้น แล้วให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความนึกคิดออกมาโดยการบอกภาพพจน์ หรือแสดงความคิดรวบยอดของตนในลักษณะต่างๆ เหล่านั้นออกมา แล้วนำค่าของความคิดรวบยอดที่มีต่อสิ่งนั้นมาเป็นค่าเจตคติของบุคคลนั้นๆ คำคุณศัพท์ที่ใช้แทนความหมายของภาษาสามารถแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบคือ (ไพศาล หวังพานิช. 2531 : 160-161)

1. องค์ประกอบเชิงประมาณค่า เช่น ดี เลว เกลียด รัก เมตตา ทารุณ เป็นต้น
2. องค์ประกอบเชิงศักยภาพ เช่น หนัก-เบา แข็งแรง-อ่อนแอ ใหญ่-เล็ก เป็นต้น
3. องค์ประกอบเชิงกิจกรรม เช่น เร็ว-ช้า ร่าเริง-หงอยเหงา เฉื่อยชา-กระตือรือร้น

เป็นต้น

มาตรการวัดเจตคติของลิเคอร์ท โดยใช้ชุดของข้อความวัดเจตคติของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่มีต่อเรื่องหนึ่งเรื่องใด แล้วให้บุคคลนั้นๆแสดงความรู้สึกต่อข้อความดังกล่าว การตอบข้อความนั้นอาจเป็นได้ทั้งเห็นด้วยหรือพอใจกับข้อความนั้น ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้จากการรวบรวมคำตอบจากข้อความต่างๆทุกข้อความในมาตรานี้จึงเรียกชื่ออีกอย่างหนึ่งว่ามาตรประมาณค่าแบบรวม (Summated rating Scale) จำนวนข้อความที่สร้างขึ้นครั้งแรกควรมี 30 ข้อความขึ้นไป เพราะต้องคัดเลือกให้เหลือ 20-25 ข้อความ (ไพศาล หวังพานิช. 2531 : 160-161)

4. อาชีพอิสระ

4.1 ความหมายของอาชีพอิสระ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2517 : 5) กล่าวว่าอาชีพอิสระหมายถึง การที่บุคคลเป็นเจ้าของธุรกิจหรือเป็นหุ้นส่วนในธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือการที่บุคคลประกอบอาชีพหารายได้โดยไม่มีนายจ้าง หรือไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2527 : 5) ได้ให้คำจำกัดความของอาชีพอิสระว่า หมายถึงการที่เจ้าของธุรกิจ หรือเป็นหุ้นส่วนธุรกิจในธุรกิจอย่างหนึ่ง หรือนัยหนึ่งคือการที่บุคคลประกอบอาชีพหารายได้เอง โดยไม่มีนายจ้าง หรือไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง

อารีรัตน์ พัฒนเพ็ญ (2529 : 5) ได้ให้ความหมายของอาชีพอิสระไว้ว่า หมายถึงอาชีพที่หารายได้ได้เอง โดยไม่มีนายจ้างหรือไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง

สุรเดช วิเศษสุรการ (2530 : 10) ได้ให้ความหมายของการประกอบอาชีพส่วนตัวว่า งานที่ไม่ใช่งานรับจ้าง ไม่รับราชการ ไม่เป็นลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ แต่เป็นเจ้าของกิจการด้วยตนเอง ซึ่งอาจเริ่มจากร้านแผงลอย หาบเร่ แล้วขยายมาเช่าห้องแถวจนต่อไปอาจขยายเปิดสาขาเพิ่มขึ้นต่อไปอีกก็ได้

ประดิษฐ์ ชาสสมบัติ และผาสุก พงษ์ไพจิตร (2531 : 82) ได้ให้ความหมายของการประกอบอาชีพส่วนตัวหรือการประกอบอาชีพอิสระว่า หมายถึง การประกอบอาชีพส่วนตัวหรือครัวเรือน หรือระหว่างหุ้นส่วนด้วยกันเพื่อมุ่งหวังรายได้และกำไร โดยผู้ประกอบการเป็นผู้ทำงานในกิจการของตนเอง

ทิพวัน ถือคำ (2533 : 43) ได้ให้ความหมายอาชีพอิสระไว้ว่า คือการประกอบอาชีพซึ่งผู้ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของเอง โดยยึดว่าเป็นอาชีพอิสระ เพราะผู้ประกอบอาชีพมิได้เป็นลูกจ้างในหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2533 : 578) ได้ให้ความหมายว่าอาชีพอิสระคืออาชีพที่ผู้ประกอบการสามารถหารายได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีนายจ้างหรือประกอบการตามความประสงค์ของตนเอง หรือกลุ่มรายได้ของอาชีพอิสระได้จากการผลิต การขาย และการบริการ

กรมสามัญศึกษา (2535 ค : 15) ได้ให้ความหมายของการประกอบอาชีพอิสระไว้ว่าเป็นการรวมกลุ่มของนักเรียนเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนโดยมีการวางแผน การจัดการและดำเนินการด้วยกลุ่มของตนเองตามสภาพเวลา กำลังความสามารถ จนก่อให้เกิดคุณธรรมและเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ

วรพงศ์ศิริ สุขทมงคล (2537 : 20) ได้กล่าวว่าอาชีพอิสระหมายถึง การที่บุคคลประกอบอาชีพหารายได้เองโดยไม่มีนายจ้าง หรือไม่ตกอยู่ในสภาพลูกจ้างหรือการที่บุคคลเป็นเจ้าของกิจการหรือดำเนินการในรูปห้างหุ้นส่วนอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้ความสามารถที่บุคคลมีอยู่เป็นพื้นฐาน ด้วยการลงทุนในรูปแบบของการผลิต การจำหน่ายหรือการให้บริการที่มุ่งหวังกำไร กิจการนั้นอาจมีขนาดใหญ่หรือเล็กก็ได้

เขาวเรศ ไหลอุดม (2541 : 9) กล่าวว่าอาชีพอิสระ หมายถึง การที่บุคคลประกอบอาชีพหารายได้เองโดยไม่มีนายจ้าง หรือไม่ตกอยู่ในสภาพถูกจ้างเป็นการจ้างงานด้วยตนเองมีอิสระในการคิดและตัดสินใจได้ด้วยตนเองในทุกเรื่องเป็นการหวังผลตอบแทนในรูปของผลกำไรและเสี่ยงต่อการขาดทุน ดำเนินการในรูปของการผลิต การจำหน่าย หรือการบริการ ซึ่งกิจการนั้นอาจมีขนาดเล็กหรือใหญ่ก็ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า อาชีพอิสระ หมายถึงการประกอบอาชีพ ซึ่งผู้ประกอบอาชีพเป็นเจ้าของกิจการด้วยตนเอง ไม่มีนายจ้าง หรือไม่อยู่ในฐานะลูกจ้าง หรือการที่บุคคลนั้นเป็นเจ้าของกิจการ หรือดำเนินการในรูปของห้างหุ้นส่วนอย่างใดอย่างหนึ่ง มีอิสระในการคิดและตัดสินใจได้ด้วยตนเองในทุกเรื่อง หรือประกอบการตามความประสงค์ของตนเอง โดยใช้ความสามารถที่บุคคลมีอยู่เป็นพื้นฐาน ในการหารายได้ ด้วยการลงทุนในรูปแบบของการผลิต การจำหน่ายหรือการให้บริการที่มุ่งหวังผลตอบแทนในรูปของผลกำไร เสี่ยงต่อการขาดทุนและเสี่ยงต่อการประสบความล้มเหลว กิจการนั้นอาจมีขนาดใหญ่หรือเล็กก็ได้ ที่สำคัญต้องมีเจตคติที่ดีกับอาชีพนั้นๆ และเป็นอาชีพสุจริต

4.2 ประเภทของอาชีพอิสระ

มีผู้สนใจศึกษาประเภทของอาชีพอิสระ และได้จัดแบ่งอาชีพอิสระตามเหตุผลและความจำเป็นที่แตกต่างกัน เช่น

ทบทวมหาวิทยาลัย (2526 : 23) ได้จัดหมวดหมู่ของเขาวเรศผู้ประกอบอาชีพอิสระ ไว้ 3 ประเภท คือ

1. ประเภทค้าขาย ได้แก่ ขายของชำ ขายข้าวแกง ขายเสื้อผ้าสำเร็จรูป ขายของเล่นสำหรับเด็ก ขายเครื่องเขียนแบบเรียน ขายผักผลไม้ ขายอุปกรณ์การเกษตร และขายเครื่องสำอางค์
2. ประเภทบริการ ได้แก่ รับจ้างทั่วไป รับเหมาก่อสร้างทั่วไป เสริมสวย รับซ่อมผ้า ขับรถส่งผู้โดยสาร รับซ่อมจักรยานและจักรยานยนต์
3. ประเภทเกษตรกรรม ได้แก่ ทำไร่ ทำนา กรีดยาง

สัญญา จัตตานนท์ (2527 : 16) อธิบายว่าอาชีพอิสระหรืออาชีพส่วนตัว ถ้าจะแบ่งระดับความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพแล้วอาจแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆได้ 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มอาชีพที่มีทักษะหรือความรู้ในระดับสูง เช่น แพทย์ วิศวกร ทนายความ ผู้ตรวจบัญชี ครู-อาจารย์ เป็นต้น
2. กลุ่มอาชีพที่ใช้ทักษะหรือความรู้ในระดับต่ำกว่าอนุปริญญา คือ ช่างต่างๆ เช่น ช่างเครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างวิทยุ เขียนแบบ ตัดเสื้อ เสริมสวย เย็บหนัง เป็นต้น
3. กลุ่มอาชีพที่ไม่ต้องใช้ทักษะหรือวิชาชีพอ่างใดอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ เช่น ผู้ประกอบอาชีพขายเครื่องชำ ขายข้าวแกง ขายหนังสือต่างๆ ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หาบแร่แฉะลอย ขับรถแท็กซี่ ตลอดจนรับสินค้ามาขายเอง เป็นต้น

กรมสามัญได้แบ่งประเภทการประกอบอาชีพเป็น 2 ประเภท คือ

1. อาชีพอิสระ โดยแบ่งเป็น

1.1 อาชีพผู้ผลิต ได้แก่ อาชีพที่ผู้ดำเนินการผลิตชิ้นงานเพื่อจำหน่าย เช่น งานประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ เครื่องปั้นดินเผา ผลิตผลทางการเกษตร เป็นต้น

1.2 อาชีพบริการ ได้แก่อาชีพที่ผู้ดำเนินการได้เอื้ออำนวยความสะดวกหรือให้บริการแก่ผู้บริโภค เช่นช่างซ่อมวิทยุโทรทัศน์ แม่ค้า ช่างตัดผม ช่างเสริมสวย เป็นต้น

2. อาชีพรับจ้าง หมายถึงอาชีพใดก็ตามที่ผู้ประกอบอาชีพไม่ได้เป็นผู้ประกอบกิจการเอง แต่ทำงานภายใต้ระบบหรือข้อกำหนดของหน่วยงาน หรือนายจ้างที่ตนสังกัดอยู่ เช่น ข้าราชการ ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ พนักงานห้างร้าน บริษัท ฯลฯ เป็นต้น

พิพรรณ อินทรศัพท์ (จารุวรรณ คงขุนเทียน. 2548 : 12 ; อ้างอิงจาก พิพรรณ อินทรศัพท์. 2531 : 161 – 170) แบ่งอาชีพอิสระไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. กิจการจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค ได้แก่ ร้านค้าย่อยจำหน่ายของใช้ประจำบ้าน ร้านจำหน่ายอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ประปา วัสดุก่อสร้าง เป็นต้น

2. กิจการจำหน่ายประเภทอาหาร ได้แก่ ร้านอาหาร แผงลอย และรถเข็นอาหาร

3. กิจการผลิตสินค้า ได้แก่ การผลิตสินค้าอุปโภคและบริโภค

4. กิจการด้านบริการ ได้แก่ งานบริการชุมชน

5. กิจการประกอบตามสายวิชาชีพ ได้แก่ อยู่ซ่อมรถ รับเหมาก่อสร้าง สำนักงาน ทนายความ

4.3 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพอิสระ

สัญญา จัตตานท์ (2527 : 12-13) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติ ของผู้ประกอบอาชีพอิสระไว้ว่า องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ได้กำหนดคุณลักษณะเด่นของผู้ประกอบการอย่างน้อยที่สุด 4 ประการ ซึ่งสามารถนำมาเทียบเคียงกับผู้ประกอบอาชีพอิสระโดยทั่วไปคือ

1. ความมานะและแรงจูงใจ

2. ความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย

3. ความกล้าเสี่ยงหรือกล้าลงทุน

4. ความรักในอิสรภาพ

คุณสมบัติทั้ง 4 ข้อ ดังกล่าวมานี้เป็นคุณสมบัติอย่างน้อยที่สุดซึ่งควรจะต้องมีคุณสมบัติอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ความมีระเบียบวินัย ความหนักเอาเบาสู้ และความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบในการแก้ปัญหา เป็นต้น

กรมวิชาการ (2530 : 86) ได้วิเคราะห์คุณสมบัติบางประการของผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพอิสระพบว่า คุณลักษณะที่สำคัญหลายประการที่ทำให้ผู้ประกอบอาชีพประสบความสำเร็จ ได้แก่ อดทน หนักแน่น ขยันเอาใจใส่ ซื่อสัตย์ ประหยัด และตั้งใจทำงาน

เฉลียว สุวรรณกิตติ (2530 : 7 – 16) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพอิสระ ดังนี้

1. คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพอิสระ มีลักษณะดังนี้
  - 1.1. มีความอดทนในการทำงานหนักได้
  - 1.2. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
  - 1.3. ในการประกอบกิจการใด ๆ มักจะตั้งเป้าหมายสูงและสามารถปฏิบัติได้
  - 1.4. เป็นผู้มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ
  - 1.5. ไม่เบื่อง่าย ไม่ชอบทิ้งอะไรกลางคันเมื่อพบอุปสรรค
  - 1.6. มีหลักในการแก้ปัญหาอย่างไม่เสื่อมคลาย
  - 1.7. รู้จักใช้คำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่นให้เป็นประโยชน์
  - 1.8. รู้จักใช้ความคิดแต่หันหลังเป็นบทเรียน
  - 1.9. มีความคิดริเริ่ม และกล้ารับผิดชอบต่อการริเริ่มต่าง ๆ
  - 1.10. เห็นคุณค่าของเงิน

สิ่งที่สำคัญที่เชื่อถือได้ว่าการประกอบอาชีพอิสระจะประสบผลสำเร็จควรมีความสามารถด้านเทคนิค ความคิดริเริ่ม บุคลิกภาพ ความเฉลียวฉลาดลักษณะเป็นผู้นำ ความกล้าหาญความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร สร้างสรรค์ ความซื่อสัตย์ และมีความมั่นคงทางอารมณ์

ยุพิน ประจวบเหมาะ (2530 : 30) ได้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจความคิดเห็นของศิษย์เก่าคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ประสงค์จะไปประกอบอาชีพอิสระ มีร้อยละ 22.6 โดยที่บัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ที่ประสงค์จะไปประกอบอาชีพอิสระร้อยละ 80.4 แต่ยังคงขาดคุณสมบัติของการเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ประเทิน มหาจันทร์ (ทิพวัน ถือคำ 2533 : 44 ; อ้างอิงจาก ประเทิน มหาจันทร์ 2529 : ไม่มีเลขหน้า) ได้สรุปลักษณะของผู้ประกอบอาชีพอิสระซึ่งประสบความสำเร็จไว้ ดังนี้

1. มีความกล้าเสี่ยง
2. มีการออมทรัพย์เพื่อการลงทุน
3. รอคอยผลประโยชน์ระยะยาวได้
4. กล้าได้กล้าเสีย
5. ยินดีรับความเปลี่ยนแปลง
6. มีระเบียบวินัยในการควบคุมตนเอง
7. มีความคิดริเริ่ม

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า คุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพอิสระ มีหลายประการด้วยกัน เช่น กล้าเสี่ยง อดทน ขยัน หนักเอาเบาสู้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ผู้ที่จะประกอบอาชีพอิสระควรมีที่จะนำตนเองไปสู่ความสำเร็จได้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

เฉลิม บุรีภักดีและคนอื่นๆ (2529 : 5) ได้ศึกษาแนวโน้มการเข้าทำงานของเยาวชนไทย ทั้งในและนอกโรงเรียน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนผู้ประกอบอาชีพอิสระ ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก พบว่า ส่วนใหญ่เลือกโดยการทำตามพ่อแม่ เคยเป็นลูกจ้างพอชำนาญแล้วทำเอง เรียนอาชีพแล้วเปิดกิจการของตนและเริ่มทำจากกิจกรรมเล็กๆ แล้วขยายใหญ่ขึ้น ส่วนเหตุผลที่เลือกอาชีพนี้เพราะมีความรู้ความสามารถของตนเอง สภาพแวดล้อมจากภายในครอบครัวเอื้ออำนวย ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจดี มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพนี้

อารีรัตน์ พัฒนเพ็ง (2529 : 42) ได้ศึกษาผลการให้ข้อมูลด้านอาชีพอิสระที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่ออาชีพอิสระ โดยจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลด้านอาชีพอิสระ มีทัศนคติต่ออาชีพสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิรมล รุ่งปัจฉิม (2531 : 256 – 257) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร พบว่านิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่เลือกประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชนและคำนึงถึงเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพ ซึ่งได้แก่ การได้ทำงานเกี่ยวข้องกับคน และการมีโอกาสได้ใช้ความรู้ที่ได้เรียนมามากที่สุด เพศชายนิยมเลือกประกอบอาชีพลูกจ้างและอาชีพส่วนตัวมากกว่าเพศหญิง นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ นิยมเลือกประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ นิสิตนักศึกษาที่ภูมิลำเนาอยู่ในภาคต่างๆ จะนิยมเลือกประกอบอาชีพรับราชการ ยกเว้นเฉพาะภาคกลางเท่านั้นที่นิยมเป็นลูกจ้างเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ นิสิตนักศึกษามักจะเลือกประกอบอาชีพเดียวกับอาชีพของบิดา กล่าวคือ นิสิตนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพรับราชการ จะเลือกประกอบอาชีพรับราชการเช่นเดียวกับบิดา เป็นต้น

จันทวิส พันธุ์สุข (2533 : 37) ได้ศึกษาเรื่องผลการใช้สถานการณ์จำลองต่อความสนใจในอาชีพอิสระ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าแดง จังหวัดมุกดาหาร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีความสนใจในอาชีพอิสระสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยุพิน องคานนท์ (2533 : 82) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ผลการศึกษาด้านทัศนคติด้านความรู้สึกรู้สึกของนิสิต ที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะในการประกอบอาชีพพบว่าผู้ประกอบอาชีพอิสระควรมีลักษณะทางจิตหรือจิตลักษณะ ซึ่งประกอบด้วย

- (1) ความรักความก้าวหน้าในอาชีพ
- (2) รักความสำเร็จในการประกอบอาชีพ
- (3) ความมั่นใจในการประกอบอาชีพ

(4) การรักษาความมั่นคงในการประกอบอาชีพ

(5) ความคล่องตัวในการประกอบอาชีพ คุณลักษณะที่สองเป็นคุณลักษณะด้านความรู้และประสบการณ์ประกอบด้วยความรู้ด้านการตลาด การเลือกทำเลที่เหมาะสม การจัดสถานที่ดี เงินทุนพอเพียง ความรู้เรื่องการลงทุนและประสบการณ์

ชนิดา ยอดดี (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางครอบครัว และปัจจัยทางสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระ ได้แก่ ปัจจัยที่ บิดา มารดา ซึ่งชวยกย่องบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระกับบุตรเสมอ บิดามารดาพาบุตรไปชมนิทรรศการหรือการจัดงานที่เกี่ยวข้องกับวงการธุรกิจ บิดามารดานำปัญหาทางเศรษฐกิจต่างๆมาคุยกับบุตรเสมอ และปัจจัยทางด้านสถานศึกษาในด้านการบริการจัดหางานให้นักเรียนทำในระหว่างวันหยุดและปิดภาคเรียน

บุหงา เอกภพอนุกุล (2535 : 96) ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ผลการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในอาชีพอิสระอยู่ในระดับสูง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความสนใจในอาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมีความสนใจในอาชีพอิสระต่างกัน

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

คีธ (Keith. 1971) ได้ทำการศึกษาเรื่องเหตุผลในการเลือกประกอบอาชีพอิสระของคนสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า 1 ใน 20 ของแรงงานทั้งหมดประกอบอาชีพอิสระและบุคคลที่เข้ามาประกอบอาชีพอิสระจะมีเหตุผลต่างกัน เช่น บางคนมุ่งรายได้ บางคนเบื่องานรับจ้าง บางคนเลือกเพราะชอบอาชีพอิสระอย่างจริงจัง ซึ่งพอสรุปได้ 2 ประการ คือ ความปรารถนาส่วนตัวกับวิธีการเริ่มอาชีพนั้นๆ เป็นปัจจัยผลักดันให้ประกอบอาชีพอิสระ

เดวิส และฮอนร์น (Davis and Horne.1986) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มเรื่องอาชีพ กับการทดลองเรียนเรื่องอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจในเรื่องอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า วุฒิภาวะทางอาชีพในด้านที่เป็นเจตคติต่ออาชีพเพิ่มขึ้นมาก หลังจากกลุ่มตัวอย่างได้เรียนเรื่องอาชีพและเข้ารับการให้คำปรึกษาเรื่องอาชีพเป็นกลุ่ม

ชาวเวเนซีย (Savenye.1985 :110) ได้ศึกษาถึง ผลการใช้สื่อสร้างทัศนคติอาชีพของนักเรียนเกรด 9 พบว่า นักเรียนมีทัศนคติทางอาชีพสูงขึ้นหลังการทดลอง การประเมินผลทันที หลังจากการทดลอง กับการทิ้งระยะเวลาไว้ 1 สัปดาห์ แล้วจึงประเมินผล จะมีคะแนนที่ได้ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ โดยนำเอาเอกสารและทฤษฎี ซึ่งมีเอกสารครอบคลุมกับการศึกษาครั้งนี้ มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ตลอดจนเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,536 คน

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) จำนวน 1,536 คน ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549: 67) จำนวน 1,536 คนที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน $\pm 5%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 316 คน แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 334 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะเครื่องมือและตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม(ภาคผนวก)ซึ่งสร้างขึ้นจากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตแล้วนำมาสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา มีลักษณะเป็น แบบ ตรวจสอบรายการ Check list

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบสอบถามความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ(พื้นที่พระนครใต้) เป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิรทซ์ ดังนี้

- 5 หมายถึงข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
- 4 หมายถึงข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก
- 3 หมายถึงข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษปานกลาง
- 2 หมายถึงข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
- 1 หมายถึงข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมาย ทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมาย ทางลบ (คะแนน)
ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด	5	1
ตรงกับความเป็นจริงมาก	4	2
ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง	3	3
ตรงกับความเป็นจริงน้อย	2	4
ตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด	1	5

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำถาม แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21-5.00 หมายถึงข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41-4.20 หมายถึงข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61-3.40 หมายถึงข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81-2.60 หมายถึงข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.80 หมายถึงข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เสนอแนะและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามวัดความฉลาดทางจริยธรรม

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	แท้จริงแล้วทุกคนสามารถแยกได้ว่าสิ่งใดผิดหรือสิ่งใดถูก					
00	หากทำผิดข้าพเจ้ายอมรับผิดเองมากกว่าโทษผู้อื่น					
000	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฏของสังคมที่ข้าพเจ้าอยู่ เช่นในมหาวิทยาลัยหรือชุมชนที่อาศัยอยู่					
0000	เวลาดูรายการโทรทัศน์ ข้าพเจ้ารู้สึกสงสารคนที่ประสบเคราะห์ร้าย เช่น ไฟไหม้ ทำท่วม					
00000	ข้าพเจ้าแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นเสมอหากเขาขาดแคลน					

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระ

ข้อ	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ					
00	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ทำหายความสามารถ					
000	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ตั้งตัวได้เร็ว					
0000	อาชีพอิสระมีรายได้ดี					
000000	ผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระมักประสบความสำเร็จ					

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะ รูปแบบ และวิธีการเขียนแบบสอบถามจากตำรา, เอกสาร และงานวิจัย แนวคิดทฤษฎีผลงานการวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา
2. ศึกษาและรวบรวมข้อคำถามในแบบสอบถามจากผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตามนำมาคัดเลือกปรับปรุงเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. นำข้อคำถามที่ได้ปรับปรุงแล้วจำนวน 100 ข้อ เป็นข้อคำถามความฉลาดทางจริยธรรม 50 ข้อ และเจตคติต่ออาชีพอิสระ 50 ข้อ ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปตรวจหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านเครื่องมือ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย, ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนิวรรณ เฟิงปรีชา, อาจารย์นำผึ้ง อินทะเนตร, อาจารย์สุรงค์ ประเทศ และอาจารย์ภาวิน พจนอารี คัดเลือกตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขความเหมาะสมของข้อความ
4. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญได้แก้ไขแล้ว ไปหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนี IOC มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป คัดเลือกข้อคำถามได้จำนวน 81 ข้อ
5. นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่เทคนิคกรุงเทพ) จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ .87 และ .91 ซึ่งมีค่าสูงเพียงพอที่จะใช้ในงานวิจัยได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณาบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- 3.2 ขออนุญาตจากคณบดี รองคณบดีฝ่ายบริหารคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพและครูผู้สอน เพื่อขอความร่วมมือให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือน มกราคม 2551 โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้เก็บข้อมูลให้และผู้วิจัยเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย
- 3.3 รวบรวมแบบสอบถามทั้งสิ้น 334 ฉบับ มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบสอบถาม ไปคำนวณหาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences)

5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 10.0 ดังนี้

- 4.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์
- 4.2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าความถี่ ร้อยละ
- 4.3 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของกลุ่มตัวอย่างโดยการหาค่าเฉลี่ย(Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 4.4 การทดสอบสมมุติฐานเพื่อเปรียบเทียบฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่า t-test (แบบ Independent Samples) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของ 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้การทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

6.1.1 ค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ

วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

6.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

วิเคราะห์เกี่ยวกับความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์.2548: 16)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละข้อ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

6.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าความแปรปรวน ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์.2548:17)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

6.2 สถิติวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ (แบบสอบถาม)

หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจรายข้อใช้สูตร IOC (Item-Operational Definition Congruence Index) ใช้ค่าตั้งแต่ 0.50 ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2548:1)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามรายข้อ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.3 หาค่าอำนาจจำแนก

วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหพันธ์ของคะแนนของข้อคำถามกับคะแนนรวมจากข้ออื่นๆ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์.2548:4)

$$r_{\text{Item - Total}} = \frac{n\sum IT - \sum I\sum T}{\sqrt{(n\sum I^2 - (\sum I)^2)(n\sum T^2 - (\sum T)^2)}}$$

เมื่อ	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม
	I	แทน	คะแนนของข้อคำถาม หรือ ITEM
	T	แทน	คะแนนผลรวมของข้ออื่นๆ ที่เหลือทุกข้อหรือ Total

6.4 หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach – Coefficient – Alpha) (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์.2548: 15)

$$r_{tt} \text{ หรือ } \alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} หรือ α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด (แบบสอบถาม)
K	แทน	จำนวนข้อคำถาม
S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S_x^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับของเครื่องมือวัด

หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด(Standard Error of Measurement) (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์.2548: 14)

$$SE_M = S_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนรวมทั้งฉบับ
SE_M	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งฉบับ
S_x	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

6.5 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

6.5.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสองค่า กรณีที่มีค่าความทดสอบที่อิสระกัน โดยใช้การทดสอบ (T-Test for Independent) โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2548:22)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{n_1 + n_2}{n_1 n_2} \right)}} \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

6.5.2 การเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One – Way Anova) โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์.2548:26)

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าการแจกแจงของ F
	MS_A	แทน	ความแปรปรวน (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน	ความแปรปรวน (Mean Square) ภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

P แทน	ความน่าจะเป็น (Probability) สำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
LSD	แทน การเปรียบเทียบเชิงซ้อนโดยใช้วิธี Least Significant different
F	แทน สถิติที่ใช้ในการพิจารณา F- Distribution
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า
ms	แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนกำลังสองของแต่ละค่า
t	แทน ค่าสถิติ t-test
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้แจกแจงนับจำนวนความถี่และหาค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของนักศึกษาเกี่ยวกับ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 เพศชาย	76	22.75
1.2 เพศหญิง	258	77.25
รวม	334	100.00
2. สาขาวิชาที่ศึกษา		
2.1 อาหารและโภชนาการ	41	12.28
2.2 พัฒนาผลิตภัณฑ์	78	23.35
2.3 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	70	20.96
2.4 แพชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า	42	12.57
2.5 ออกแบบแฟชั่น	52	15.57
2.6 คหกรรมศาสตร์	51	15.27
รวม	334	100.00
3. ชั้นปีที่ศึกษา		
3.1 ชั้นปีที่ 1	125	37.43
3.2 ชั้นปีที่ 2	94	28.14
3.3 ชั้นปีที่ 3	74	22.16
3.4 ชั้นปีที่ 4	41	12.28
รวม	334	100.00

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 1 พบว่า นักศึกษาตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด 334 คน มีลักษณะ ดังนี้

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 77.25 เป็นเพศชายจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75

ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่สาขาวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 23.35 รองลงมา คือ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 20.96 สาขาออกแบบแฟชั่นจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 15.57 สาขาคหกรรมศาสตร์จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15.27 และสาขาอาหารและโภชนาการ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.28 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 37.43 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 28.14 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 22.16 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.28 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

2.1 การศึกษาระดับความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) โดยรวม

การวิเคราะห์ตอนนี้นำผู้วิจัยนำคะแนน ความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาโดยรวม มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ โดยรวม

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. ความฉลาดทางจริยธรรม	3.90	0.35	มาก
2. เจตคติต่ออาชีพอิสระ	3.87	0.36	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) มีความฉลาดทางจริยธรรมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.90$) และเจตคติต่ออาชีพอิสระ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.87$)

2.2 การศึกษาระดับความฉลาดทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) รายข้อ

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยนำคะแนน ความฉลาดทางจริยธรรมของนักศึกษา รายข้อ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความฉลาดทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) รายข้อ

ข้อ	ความฉลาดทางจริยธรรม	ระดับความเป็นจริง		
		$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1.	แท้จริงแล้วทุกคนสามารถแยกได้ว่าสิ่งใดผิดหรือสิ่งใดถูก	4.19	0.80	มาก
2.	หากทำผิดข้าพเจ้ายอมรับผิดชอบมากกว่าโทษผู้อื่น	3.90	0.72	มาก
3.	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎของสังคมที่ข้าพเจ้าอยู่ เช่นในมหาวิทยาลัยหรือชุมชนที่อาศัยอยู่	3.82	0.70	มาก
4.	เวลาดูรายการโทรทัศน์ ข้าพเจ้ารู้สึกสงสารคนที่ประสบเคราะห์ร้าย เช่น ไฟไหม้ ทำท่วม	4.27	0.70	มากที่สุด
5.	ข้าพเจ้าแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นเสมอหากเขาขาดแคลน	3.81	0.70	มาก
6.	ข้าพเจ้าแสดงความขอบคุณผู้อื่นเมื่อเขาช่วยเหลือ	4.13	0.70	มาก
7.	ข้าพเจ้าใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาเสมอ	3.67	0.74	มาก
8.	ข้าพเจ้าไม่ตัดสินว่าใครเป็นอย่างไร เพียงครั้งแรกที่พบ	3.74	0.82	มาก
9.	ข้าพเจ้าจะแสดงความยินดีกับเพื่อนหากเขาสอบได้คะแนนดี	4.05	0.75	มาก
10.	เมื่อมีเรื่องขัดใจกับผู้อื่นข้าพเจ้าใช้ความอดทนอย่างที่สุด	3.69	0.86	มาก
11.	ข้าพเจ้าไม่ชอบพูดโกหกผู้อื่น	3.66	0.85	มาก
12.	ข้าพเจ้าจะใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากกว่าใช้อารมณ์	3.76	0.74	มาก
13.	ความซื่อสัตย์ทำให้คนอื่นๆ นั้นน่านับถือยกย่อง	4.30	0.71	มากที่สุด
14.	ข้าพเจ้าไม่เคยหวังผลตอบแทนจากผู้อื่นเมื่อช่วยเหลือเขา	3.92	0.74	มาก
15.	ความกตัญญูเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง	4.51	0.64	มากที่สุด
16.	การใช้สติในการแก้ปัญหา มักหาทางออกได้ดีเสมอ	4.26	0.74	มากที่สุด
17.	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพผู้ที่อาวุโสกว่าเสมอ	4.31	0.71	มากที่สุด
18.	เมื่อเพื่อนทำผิดข้าพเจ้าจะตักเตือนด้วยความหวังดี	3.88	0.71	มาก
19.	ข้าพเจ้าจะเสียสละบางสิ่งหากสิ่งนั้นมีความจำเป็นต่อผู้อื่นมากกว่า	3.87	0.76	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ	ความฉลาดทางจริยธรรม	ระดับความเป็นจริง		
		$\bar{X}$	S.D	แปลผล
20.	หากอาจารย์มอบหมายให้ทำงานโดยมีการกำหนด ระยะเวลาเสร็จ ข้าพเจ้าทำเสร็จทันทุกครั้ง	3.57	0.77	มาก
21.	คนที่ประพฤติปฏิบัติตนดีจะเป็นคนที่ประสบความสำเร็จทุกด้าน	4.06	0.76	มาก
22.	เมื่อเราพูดกับผู้อื่นดี ผู้อื่นก็จะแสดงคำพูดที่ดีกับเราเช่นกัน	4.17	0.75	มาก
23.	หากเพื่อนเกิดความท้อแท้ ข้าพเจ้าจะให้กำลังใจเพื่อนเสมอ	4.06	0.70	มาก
24.	เราพยายามมองส่วนดีของเขา มากกว่ามองส่วนเสียของเขา	3.90	0.70	มาก
25.	ข้าพเจ้ายอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพร้อมจะแก้ไข	3.97	0.74	มาก
26.	ข้าพเจ้าชอบอ่านสุภาษิตสอนใจและนำมาปรับใช้กับตนเอง	3.43	0.90	มาก
27.	การยอมรับในความแตกต่างของคน ทำให้เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น	4.03	0.69	มาก
28.	ความเสียสละช่วยขจัดความเห็นแก่ตัวได้	4.13	0.75	มาก
29.	ข้าพเจ้าเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอถึงแม้จะไม่ถูกต้อง ทั้งหมด	3.79	0.76	มาก
30.	ข้าพเจ้าให้อภัยกับคนที่รู้สึกว่าคุณเองทำผิดแล้วต้องการกลับตัวใหม่	4.04	0.68	มาก
31.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่ว่าคนหรือสัตว์ย่อมรักชีวิตตนเองทั้งนั้น	4.36	0.77	มากที่สุด
32.	ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธหากถูกผู้อื่นเอาเปรียบ	1.98	0.78	น้อย
33.	ถึงจะมีความรักให้ผู้อื่นไม่เท่ากันแต่ข้าพเจ้าไม่เคยแสดง ความลำเอียงให้เห็น	3.77	0.74	มาก
34.	หากมีคนกล่าวโทษข้าพเจ้าทั้งที่ไม่จริง ข้าพเจ้าจะรู้สึกเฉย และไม่โต้ตอบเพราะไม่ใช่ความจริง	3.51	0.96	มาก
35.	ข้าพเจ้าชื่นชมในความสำเร็จของผู้อื่นด้วยความจริงใจ	4.04	0.75	มาก
36.	เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้าและเพื่อนจะร่วมกันแก้ไขปัญหาไปใน ทางบวกเสมอ	3.88	0.73	มาก
37.	ถึงแม้จะรู้สึกเครียดแต่ข้าพเจ้าก็พยายามไม่ให้ผู้อื่นเป็น กังวลกับข้าพเจ้า	3.84	0.73	มาก
	รวม	3.90	0.35	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) มีความฉลาดทางจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือความกตัญญูเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.51$) รองลงมาคือข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่ว่าคนหรือสัตว์ย่อมรักชีวิตตนเองทั้งนั้น ($\bar{X} = 4.36$) ข้าพเจ้าแสดงความเคารพผู้ที่อาวุโสกว่าเสมอ ($\bar{X} = 4.31$) ความซื่อสัตย์ทำให้คนๆ นั้นน่านับถือยกย่อง ($\bar{X} = 4.30$) และเวลาดูรายการโทรทัศน์ ข้าพเจ้ารู้สึกสงสารคนที่ประสบเคราะห์ร้าย เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม ($\bar{X} = 4.27$) และการใช้สติในการแก้ปัญหา มักหาทางออกได้ดีเสมอ ($\bar{X} = 4.26$) ข้อที่มีความฉลาดทางจริยธรรมตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยคือ ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธหากถูกผู้อื่นเอาเปรียบ ($\bar{X} = 1.98$) ส่วนข้ออื่นๆ มีความฉลาดทางจริยธรรมอยู่ในระดับมาก

2.3 การศึกษาระดับเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) รายข้อ

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยนำคะแนน เจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา รายข้อ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) รายข้อ

ข้อ	ความฉลาดทางจริยธรรม	ระดับความเป็นจริง		
		$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ		2.13	0.83	น้อย
2. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ทำหายความสามารถ		4.18	0.73	มาก
3. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ตั้งตัวได้เร็ว		3.77	0.80	มาก
4. อาชีพอิสระมีรายได้ดี		3.78	0.78	มาก
5. ผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระมักประสบความสำเร็จ		3.55	0.77	มาก
6. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความรู้และทักษะเฉพาะด้าน		4.13	0.80	มาก
7. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องใช้พรสวรรค์ส่วนตัว		3.95	0.79	มาก
8. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์		4.12	0.70	มาก
9. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่สร้างอาชีพใหม่ๆให้เกิดขึ้นเสมอ		4.15	0.74	มาก
10. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความซื่อสัตย์		4.13	0.73	มาก
11. ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีใจรักในอาชีพ		4.34	0.72	มากที่สุด
12. อาชีพอิสระต้องใช้เวลาในการทำให้คนยอมรับ		4.23	0.71	มากที่สุด
13. อาชีพอิสระช่วยลดอัตราการว่างงานได้		4.08	0.81	มาก
14. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ทำควบคู่กับงานประจำได้		4.02	0.79	มาก
15. ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีความรู้พื้นฐานเรื่องการลงทุน		4.06	0.71	มาก
16. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่สังคมยอมรับ		3.87	0.80	มาก
17. ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีมนุษยสัมพันธ์สูง		4.22	0.73	มากที่สุด
18. ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีความรับผิดชอบต่ออาชีพของตน		4.29	0.72	มากที่สุด
19. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่เลียนแบบและต่อยอดได้		3.87	0.79	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	ความฉลาดทางจริยธรรม	ระดับความเป็นจริง		
		$\bar{X}$	S.D	แปลผล
20.	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีความอดทน	4.24	0.71	มากที่สุด
21.	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีมนุษยสัมพันธ์สูง	4.24	0.75	มากที่สุด
22.	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีเกียรติ	3.85	0.86	มาก
23.	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่คงที่	2.08	0.81	น้อย
24.	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่หาตลาดได้ง่าย	3.60	0.78	มาก
25.	ผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องมีความน่าเชื่อถือ	4.08	0.76	มาก
26.	อาชีพอิสระมีการแข่งขันเหมือนกับอาชีพอื่นๆ	4.16	0.76	มาก
27.	สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของอาชีพอิสระคือต้องสร้างความแตกต่าง	4.28	0.68	มากที่สุด
28.	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่อาศัยโชคชะตา	2.37	0.92	ปานกลาง
29.	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว	4.13	0.70	มาก
30.	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องลองผิดลองถูก	1.85	0.70	น้อย
31.	ก่อนเข้าสู่อาชีพอิสระจะต้องมีการวางแผนและมีการเตรียมพร้อมเป็นอย่างดี	4.28	0.72	มากที่สุด
32.	อาชีพอิสระต้องศึกษาแนวโน้มของตลาดเสมอ	4.17	0.72	มาก
33.	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีความตั้งใจในการทำงาน	4.30	0.69	มากที่สุด
34.	ผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องมีแรงจูงใจสัมฤทธิ์สูง	4.18	0.74	มาก
35.	อาชีพอิสระเหมาะกับคนที่มีใจรักงานด้านธุรกิจ	4.16	0.78	มาก
36.	การเลือกทำเลมีส่วนสำคัญในการประกอบอาชีพอิสระ	4.19	0.75	มาก
37.	การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระจากสื่อต่างๆก็เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกอาชีพอิสระทางหนึ่ง	4.07	0.75	มาก
	รวม	3.87	0.36	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) มีเจตคติต่ออาชีพอิสระโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องมีใจรักในอาชีพ ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมาคืออาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีความตั้งใจในการทำงาน ($\bar{X} = 4.30$)

ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีความรับผิดชอบต่ออาชีพของตน ($\bar{X} = 4.29$) สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของอาชีพอิสระคือต้องสร้างความแตกต่างและ ก่อนเข้าสู่อาชีพอิสระจะต้องมีการวางแผนและมีการเตรียมพร้อม ($\bar{X} = 4.28$) อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีความอดทนและอาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีมนุษยสัมพันธ์สูง ($\bar{X} = 4.24$) อาชีพอิสระต้องใช้เวลาในการทำให้คนยอมรับ ($\bar{X} = 4.23$) ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีมนุษยสัมพันธ์สูง ($\bar{X} = 4.22$) ส่วนข้อที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยคือ อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ ($\bar{X} = 2.13$) และอาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องลองผิดลองถูก ($\bar{X} = 1.85$) ส่วนข้อที่มีเจตคติต่ออาชีพอิสระอยู่ในระดับปานกลางคือ อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่อาศัยโชคชะตา ส่วนข้ออื่นๆมีเจตคติต่ออาชีพอิสระอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) จำแนกตาม เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา ระหว่างเพศชายและหญิง โดยใช้การทดสอบค่า t-test (แบบ Independent Samples) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) จำแนกตามเพศ

	SEX	N	$\bar{X}$	S.D	SE	MD	SED	t	p
MQ	ชาย	76	3.90	0.34	3.87	-.039	.046	-.009	.993
	หญิง	258	3.90	0.36	2.24				
AT	ชาย	76	3.79	0.34	3.86	-.039	.046	-.009	.993
	หญิง	258	3.89	0.36	2.24				

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า ทั้งความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาชายและหญิงคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) เพศชายและหญิง มีความฉลาดทางจริยธรรมมากพอๆกัน และมีเจตคติต่ออาชีพอิสระมากพอๆกัน เช่นกัน

3.2 การเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ
ของนักศึกษา มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)
จำแนกตามสาขาวิชา

	สาขาวิชา	N	$\bar{X}$	S.D	F	P
MQ	อาหารและโภชนาการ	41	3.90	0.35	.870	.502
	พัฒนาผลิตภัณฑ์	78	3.84	0.40		
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการ	70	3.89	0.33		
	อาหาร					
	แฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า	42	3.92	0.30		
	ออกแบบแฟชั่น	52	3.95	0.37		
	คหกรรมศาสตร์	51	3.96	0.35		
AT	อาหารและโภชนาการ	41	3.77	0.37	3.619**	.003
	พัฒนาผลิตภัณฑ์	78	3.88	0.36		
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการ	70	3.80	0.33		
	อาหาร					
	แฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า	42	4.04	0.32		
	ออกแบบแฟชั่น	52	3.91	0.35		
	คหกรรมศาสตร์	51	3.84	0.37		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความฉลาด
ทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่
พระนครใต้) ที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกันแต่มีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

เนื่องจากเจตคติต่ออาชีพอิสระระหว่างสาขาวิชา พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยทำการทดสอบรายคู่ เพื่อทดสอบว่าสาขาวิชา ของนักศึกษาคู่ใดบ้างที่มีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกัน โดยใช้วิธี LSD ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 การทดสอบความแตกต่างของเจตคติต่ออาชีพอิสระ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา เป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD

ระหว่างสาขาวิชา	MD	SE	p
แฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า----อาหารและโภชนาการ	.2838*	.07673	.001
แฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า----พัฒนาผลิตภัณฑ์	.1649*	.06689	.014
แฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า----วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	.2394*	.06821	.001
แฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า----คหกรรมศาสตร์	.1985*	.07282	.007
ออกแบบแฟชั่น----อาหารและโภชนาการ	.1554*	.07299	.034

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พบว่า นักศึกษา สาขาวิชาแฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้ามีเจตคติต่ออาชีพอิสระ ดีกว่านักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นมีเจตคติต่ออาชีพอิสระ ดีกว่านักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และนักศึกษาสาขาวิชาแฟชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า มีเจตคติต่ออาชีพอิสระ ดีกว่านักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 การเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี

การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ
ของนักศึกษา มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)
จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

	ชั้นปี	N	$\bar{X}$	S.D	F	P
MQ	ชั้นปีที่ 1	125	3.88	0.39	.609	.610
	ชั้นปีที่ 2	94	3.90	0.35		
	ชั้นปีที่ 3	74	3.93	0.33		
	ชั้นปีที่ 4	41	3.94	0.29		
AT	ชั้นปีที่ 1	125	3.78	0.37	4.936**	.002
	ชั้นปีที่ 2	94	3.87	0.34		
	ชั้นปีที่ 3	74	3.93	0.33		
	ชั้นปีที่ 4	41	3.99	0.32		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความฉลาดทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันแต่มีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนื่องจากเจตคติต่ออาชีพอิสระระหว่างชั้นปี พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยทำการทดสอบรายคู่ เพื่อทดสอบว่าชั้นปี ของนักศึกษาผู้ใดบ้างที่มีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกัน โดยใช้วิธี LSD ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 การทดสอบความแตกต่างของเจตคติต่ออาชีพอิสระ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD

ชั้นปี	ชั้นปี	MD	SE	p
ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	.1499*	.05136	.004
ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	.2059*	.06302	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีเจตคติต่ออาชีพอิสระสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่อศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

สมมติฐานของการวิจัย คือ นักศึกษา ที่มีเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความฉลาดทางจริยธรรมต่างกัน และนักศึกษา ที่มีเพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีเจตคติต่ออาชีพอิสระต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 334 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 และ .91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test (แบบ Independent Samples) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะใช้การทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำนวณหาจำนวนร้อยละ สรุปผลดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 334 คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง 258 คน คิดเป็นร้อยละ 77.25 เป็นนักศึกษาชาย 76 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ศึกษาสาขาวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 23.35 รองลงมา คือ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 20.96 และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีน้อยที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.28 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่าส่วนใหญ่นักศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 37.43 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 28.14 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 22.16 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.28 ตามลำดับ

2. การศึกษาระดับความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

2.1 การศึกษาระดับความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษา

พบว่านักศึกษา มีความฉลาดทางจริยธรรม และเจตคติต่ออาชีพอิสระ อยู่ในระดับมาก

2.2 การศึกษาระดับความฉลาดทางจริยธรรม ของนักศึกษารายชื่อ พบว่า นักศึกษา มีความฉลาดทางจริยธรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อ พบว่าชื่อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือความกตัญญูเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง รองลงมาคือข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่ว่าคนหรือสัตว์ย่อมรักชีวิตตนเองทั้งนั้น ข้าพเจ้าแสดงความเคารพผู้ที่อาวุโสกว่าเสมอ ความซื่อสัตย์ทำให้คนอื่นๆ นั้นน่านับถือยกย่อง และเวลาดูรายการโทรทัศน์ข้าพเจ้ารู้สึกสงสารคนที่ประสบเคราะห์ร้าย เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม และการใช้สติในการแก้ปัญหาหมักหมมทางออกได้ดีเสมอ ส่วนชื่อที่มีความฉลาดทางจริยธรรม ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยคือ ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธหากถูกผู้อื่นเอาเปรียบ ส่วนชื่ออื่น ๆ มีความฉลาดทางจริยธรรมอยู่ในระดับมาก

2.3 การศึกษาระดับเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษารายชื่อ พบว่ามีเจตคติต่ออาชีพอิสระอยู่ในระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อ พบว่าชื่อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือผู้ประกอบการ อาชีพอิสระต้องมีใจรักในอาชีพ รองลงมาคืออาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีความตั้งใจในการทำงาน ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีความรับผิดชอบต่ออาชีพของตน สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของอาชีพอิสระคือ ต้องสร้างความแตกต่างและ ก่อนเข้าสู่อาชีพอิสระจะต้องมีการวางแผนและมีการเตรียมพร้อม อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีความอดทนและอาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีมนุษยสัมพันธ์สูง อาชีพอิสระต้องใช้เวลาในการทำให้คนยอมรับ ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีมนุษยสัมพันธ์สูง ส่วนชื่อที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยคือ อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และอาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องลองผิดลองถูก ส่วนชื่อที่มีเจตคติต่ออาชีพอิสระอยู่ในระดับปานกลางคืออาชีพอิสระเป็นอาชีพที่อาศัยโชคชะตา ส่วนชื่ออื่น ๆ มีเจตคติต่ออาชีพอิสระอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษา ระหว่างเพศชายและหญิง พบว่า ทั้งความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาชายและหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักศึกษา เพศชายและหญิง มีความฉลาดทางจริยธรรมมากพอๆกัน และมีเจตคติต่ออาชีพอิสระมากพอๆกัน เช่นกัน

3.2 การเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความฉลาดทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่านักศึกษาสาขาวิชาแพชชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้ามีเจตคติต่ออาชีพอิสระ ดีกว่านักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นมีเจตคติต่ออาชีพ

อิสระ ดีกว่านักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และนักศึกษาสาขาวิชาแพชชั่นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า มีเจตคติต่ออาชีพอิสระ ดีกว่านักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ผลการเปรียบเทียบความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาจำแนกตามชั้นปี พบว่า นักศึกษา ที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความฉลาดทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีเจตคติต่ออาชีพอิสระโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) มีประเด็นสำคัญในการอภิปรายผลดังนี้ คือ

1. นักศึกษา มีความฉลาดทางจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศสาขาวิชาที่ศึกษาและชั้นปีที่ศึกษา นักศึกษามีความฉลาดทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะสถาบันการศึกษาได้ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาผ่านระบบการเรียนการสอนตั้งแต่นักศึกษาเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย และมุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่สังคม คือเป็นผู้ที่มีวิชาความรู้ดี มีคุณธรรมจริยธรรม อีกทั้งการเรียนการสอนในปัจจุบันมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมที่พัฒนาทักษะต่างๆ จึงส่งผลให้นักศึกษาได้รับการหล่อหลอมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นผู้มีความพร้อมทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพินธ์ สันติชัยอนันต์ (2549 :125) ได้ทำการศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่านิสิตนักศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรมเกือบทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับสูงและสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิณทิพย์ วังเกล็ดแก้ว (2547 : 56) ได้ทำการศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้านโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะสาขาวิชาที่นักศึกษาเลือกเรียน นักศึกษามีความเห็นว่ามี ความเหมาะสมกับอาชีพอิสระมากกว่าสาขาอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมาลี สุมาลย์ (2546 : 54) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการประกอบอาชีพอิสระโดยรวมและรายด้านว่าจำเป็นต้องรู้และ

เข้าใจในระดับมาก เพราะนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในสายอาชีพ เมื่อจบการศึกษาแล้วตนจะนำไปประกอบอาชีพอิสระตามสาขาที่ตนศึกษาอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย ศุภวิไล (2525 : 1) กล่าวถึงการเตรียมตัวที่จะไปประกอบอาชีพในด้านต่างๆ 3 ด้าน คือ ความรู้ในสาขาที่เรียนมา ลักษณะของอาชีพต่างๆ ข้อมูลเกี่ยวกับงาน (Job Information) และเทคนิคต่างๆเกี่ยวกับการทำงาน การสมัครงานและการสอบสัมภาษณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรมล รุ่งปัจฉิม (2531 : 256 – 257) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ นิยมเลือกประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เริ่มเข้าสู่กระบวนการรับรู้เกี่ยวกับอาชีพมากขึ้นโดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งกำลังจะจบการศึกษาดังนั้นจะคำนึงถึงการวางแผนและการเตรียมตัวเข้าสู่โลกอาชีพในอนาคตมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เพิ่งจะเริ่มเข้ามาศึกษาและยังไม่ได้คำนึงถึงการเตรียมตัวสู่อาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรจนา สุขพันธ์โพธาราม (2529) ศึกษาถึงการวางแผนอาชีพของนิสิตชั้นปีที่ 4 สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านิสิตส่วนใหญ่ต้องการที่จะประกอบอาชีพทันทีเมื่อสำเร็จการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรมล รุ่งปัจฉิม (2531 : 256 – 257) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีเจตคติต่ออาชีพอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความฉลาดทางจริยธรรมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักศึกษาได้รับการปลูกฝังด้านจริยธรรมเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยควรปลูกฝังจริยธรรมให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้ศึกษามีคุณภาพทั้งวิชาความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่สังคมต่อไป

1.2 นักศึกษาที่สาขาวิชาต่างกันมีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกัน เพราะนักศึกษาเข้าใจว่าเมื่อจบการศึกษาจะนำความรู้ ทักษะ ที่เรียนมาไปประกอบอาชีพ ตามที่ตนเองมีความสนใจและตรงกับสาขาที่เรียนมา จึงทำให้มีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกัน ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษาทุกสาขาวิชา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพอิสระ เช่น จัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพอิสระ หรือเชิญผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระมาบรรยายให้นักศึกษาฟัง เพื่อให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของอาชีพอิสระ เพราะนอกจากนักศึกษาเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพอิสระอื่นๆแล้ว อาชีพอิสระยังช่วยลดอัตราการว่างงานของบัณฑิตอีกด้วย

1.3 นักศึกษาที่ชั้นปีต่างกันมีเจตคติต่ออาชีพอิสระแตกต่างกัน โดยเฉพาะชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เพราะนักศึกษาเหล่านี้กำลังจะก้าวเข้าสู่โลกอาชีพ หากได้รับการแนะแนวอาชีพจากมหาวิทยาลัยนักศึกษาจะมีแนวทางและมีทางเลือกในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพอิสระมากขึ้น เพราะการแนะแนวอาชีพเป็นกระบวนการช่วยพัฒนาให้นักศึกษามีประสบการณ์และมีความเข้าใจต่ออาชีพอย่างลึกซึ้งในแง่มุมต่างๆ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หากมหาวิทยาลัยมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับอาชีพในด้านต่างๆ ควรส่งเสริมให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับอาชีพ รวมทั้งเป็นการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพให้กับนักศึกษาด้วย สิ่งเหล่านี้จะทำให้ศึกษามองเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ และจะส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติต่ออาชีพอิสระมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาดูตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวกับความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ เช่น อาชีพของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง ภูมิสำเนา
2. ควรทำการศึกษาซ้ำเกี่ยวกับความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะอื่นๆ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อยืนยันผลการวิจัยครั้งนี้
3. ควรทำการศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่เทคนิคกรุงเทพ) ซึ่งมีการสอนเกี่ยวกับอาชีพอิสระด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528).จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศรีเดชาการพิมพ์
กมล แสงทองศรี. (2544 3 สิงหาคม). MQ ความฉลาดทางจริยธรรม. วารสารท่าตะโกพิทยาคม.
ปีที่ 2 (ฉบับที่ 3) : 22
- กรมสามัญศึกษา. (2535). คู่มือผู้บริหารการประกอบอาชีพอิสระเพื่อมีรายได้ระหว่างเรียนของ
นักเรียนสุพรรณบุรี. กรุงเทพฯ : เซ็นทรัลมีเดีย.
- จารุวรรณ คงขุนเทียน. (2548). ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒในการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระของนิสิต. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- จันทวิช พันธุ์สุข. (2533). ผลการใช้สถานการณ์จำลองต่อความสนใจในอาชีพอิสระของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าแกง จังหวัดมุกดาหาร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เฉลียว สุวรรณกิตติ. (2530). แนวทางและนโยบายเพื่อบรรเทาปัญหาว่างงาน การส่งเสริมการ
ประกอบอาชีพอิสระ. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องการส่งเสริมการทำงานของระบบ.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ชนินทร์ มีโภคี. (2541,กรกฎาคม – สิงหาคม). “สถานการณ์การว่างงาน” วารสารชีพจรเศรษฐกิจ.
6 (4).
- ชาญชัย อินทรประวัติ. (2535). การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิตคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.สงขลา : มหาวิทยาลัยมหาวิทาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เชิดศักดิ์ โฆवासินธุ์. (2520). กาวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2549). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ. พิมพ์ครั้งที่
1. ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โพรเกรสซีฟ.
- ทิพวัน ถือคำ. บทบาทของครูแนะแนวต่อการสร้างเจตคติในการประกอบอาชีพอิสระ. แนะนำ
24(126) : 43 – 44 : ธันวาคม 2532 – มกราคม 2533.
- นิรมล รุ่งปัจฉิม. (2531). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพอิสระของนิสิตนักศึกษา
มหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ จ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2531
- นันทา ดิงสมบัติยุทธ์. MQ ความฉลาดทางจริยธรรม. สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2550,จาก
<http://gotoknow.org/blog/www-doe/27125>

- นันทวิทย์ เป่ามหานคร. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์. กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. (2548). *เอกสารประกอบการเรียนวิชา 301512 วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา*. อัดสำเนา.
- บุหงา เอกภพอนุกุล. (2535). *การศึกษาความสนใจในอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร, อัดสำเนา
- ประเชิญ ครูไพศาล. (2537). *วิชาชีพคหกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์
- ประดิษฐ์ ชาสมบัติ และผาสุก พงษ์ไพจิตร. (2530). "การส่งเสริมการทำงานนอกระบบในเมือง", ในเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง การส่งเสริมการทำงานนอกระบบในเมือง. หน้า 1 – 20 กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ประภาศรี สีหอำไพ (2550). *พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประมวล ไชยกิจ. (ม.ป.ป.) *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนววิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. (2523). *ค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระเมธีธรรมภรณ์ (ประยูร ธรรมจิตโต) *ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับจริยศาสตร์และจริยศึกษา ความรู้คู่คุณธรรม*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พินทิพย์ วังเกล็ดแก้ว. (2547). *การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ปริญญาโท กศ.ม.(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.
- เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร. (2550 มกราคม - สิงหาคม). *ความเฉลียวฉลาดที่ทุกคนพึงมี วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์. ปีที่ 8 (ฉบับที่ 1) : 93*
- ไพศาล หวังพานิช. (2535). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- มหาวิทยาลัย,ทบวง. (2526). *แนวโน้มการทำงานของเยาวชนไทย สรุปผลการวิจัยเชิงสำรวจทั่วประเทศปี พ.ศ.2526 โครงการพัฒนาการศึกษาอาเซียนทบวงมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุพิน ประจวบเหมาะ. (2530). *การประกอบอาชีพอิสระหนทางแก้ปัญหาการว่างงานของบัณฑิต เศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยุพิน องคานนท์.(2533). *ทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาสมัครที่มีต่อการประกอบอาชีพอิสระ*. ปรินญานิพนธ์.กศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เยาวเรศ ไหลอุดม. (2541). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความต้องการประกอบอาชีพอิสระของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2528, พฤษภาคม - สิงหาคม). *ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทดสอบวัดเจตคติแบบเทอร์สโตน แบบลิเคอร์ และแบบออสกูด*. วารสารวัดผลทางการศึกษา. 7 (19); 40-44
- วรงค์ศิริ สุททมงคล. (2537). *ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีทัศนคติในการประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วิชาการ,กรม. (2530). *ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ รายงานการวิเคราะห์คุณลักษณะบางประการของผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพอิสระ*. กรุงเทพฯ : เอกสารโรเนียวเย็บเล่ม.
- รัตนา. (2550). *MQ คุณธรรมอื่นๆ มาแล้วจ้า*. นิตยสารรักลูก. ปีที่ 24 (ฉบับที่ 228) : 109 – 114
- สัญญา จัดตานนท์. (2527). *แนวโน้มของการประกอบอาชีพอิสระในประเทศไทย*, สังคมศาสตร์. (12) : 11 – 12
- สถิติแห่งชาติ,สำนักงาน. (2517). *การสำรวจแรงงานทั่วราชอาณาจักร มกราคม – มีนาคม 2517*. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2534). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ. ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2534 สายวิชาคหกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : แผนกเอกสารการพิมพ์ วิทยาเขตพระนครใต้.
- สุโขทัยธรรมาธิราช,มหาวิทยาลัย. (2532). *การส่งเสริมอาชีพ*. นนทบุรี : พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุภาพร พิศาลบุตร. (2544). *จริยธรรมทางธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : ศูนย์เอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

- ส.วาสนา ประवालพฤกษ์.(2524,กันยายน-ธันวาคม). “ทัศนคติในแง่จิตวิทยา”.การวัดผลการศึกษา.
3(2)
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2547). *จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2536). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุรเดช วิเศษสุรการ.(2530). *ข้อคิดในการทำงานเพื่อมุ่งจุดเน้น 7 ประการของกรมอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานโครงการพัฒนาคุณภาพอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา,
- สำเริง บุญเรืองรัตน์. (2534,มีนาคม). “ การปรับปรุงหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปของ มศว.” มศววิจัย. 4(4) : 1-2.
- อรพินทร์ สันติชัยอนันต์. (2549). *การศึกษาคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- อารีรัตน์ พัฒนเพ็ง. (2529). *ผลการทดลองใช้ข้อมูลด้านการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่ออาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางละมุง จังหวัดชลบุรี*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- Allport, Gordon W. (1974). *Attitude Reading in Attitude Theory and Measurement*. Edited by Martin Fishbein. New York : John Wiley and Sons.
- Anastasi, Anne. (1988). *Psychological Testing. 6th ed*. New York : Macmillan Publishing.
- Good. Carter Victor. (1959). *Dictionary of Education*. 2nd ed. New York : McGraw- Hill.
- Hillgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt Brace
- Keith Lyman A *Introduction to Busines Enterprise*. New york : McGraw- Hill. Book Company, 1971.
- Kohberg, Lawrence. State and SeQuence : *The Cognitive Development Approach to Socialization*. In Handbook of Socialization Theory and Reserch,edited by D.A. Goslinc, Chicago : Rand-Mc Nally, 1969
- Savenye, Wilhelmina Corolina.(1985). *Effect of presenting Role Models in two Media on Student Attitude Toward.Non – Traditional Degree* : Ph.D. Arizona : Arizona State University.
- Shaw, M.E; & Wrigh, J.M.(1967). *Scale for the measurement of attitude*.NEW YORK : McGrawHill Book Co.
- Sherif,Caraly W.and Muzafer Sherif. (1969).*Attitude ; Ego Involvement and Change*. New York : John Willy and Sons.

Thurstone, L.L. (1967). "The Measurement of Social Attitudes," *Journal of Abnormal Social Psychology*. 16 (1631) : 249 - 296 ; Reprinted in Thurstone.

Triandis, A.C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. Ne

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยี
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่อ
อาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
(พื้นที่พระนครใต้) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยของนิสิตปริญญาโท สาขาธุรกิจศึกษา คณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาโปรดตอบ
ข้อความทุกข้อตามความเป็นจริง โดยไม่เว้นข้อใดข้อหนึ่งเพื่อประโยชน์ของการวิจัยต่อไป

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

1.1 เพศชาย

1.2 เพศหญิง

2. สาขาวิชาที่ศึกษา

2.1 อาหารและโภชนาการ

2.2 พัฒนาผลิตภัณฑ์

2.3 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

2.4 แพ้ชั้นและเทคโนโลยีเสื้อผ้า

2.5 ออกแบบแฟชั่น

2.6 คหกรรมศาสตร์

3. ชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ 1

ชั้นปีที่ 2

ชั้นปีที่ 3

ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความนี้อย่างละเอียดแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ทำข้อความที่นักศึกษาเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงกับนักศึกษามากที่สุด เพียงช่องเดียว ซึ่งทั้งหมดมี

5 ระดับ	มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความเป็นจริงมากที่สุด
	มาก	หมายถึง	ข้อความเป็นจริงมาก
	ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความเป็นจริงปานกลาง
	น้อย	หมายถึง	ข้อความเป็นจริงน้อย
	น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความเป็นจริงน้อยที่สุด

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามวัดความฉลาดทางจริยธรรม

	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	แท้จริงแล้วทุกคนสามารถแยกได้ว่าสิ่งใดผิดหรือสิ่งใดถูก					
2	หากทำผิดข้าพเจ้ายอมรับผิดเองมากกว่าโทษผู้อื่น					
3	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎหมายของสังคมที่ข้าพเจ้าอยู่ เช่นในมหาวิทยาลัยหรือชุมชนที่อาศัยอยู่					
4	เวลาดูรายการโทรทัศน์ ข้าพเจ้ารู้สึกสงสารคนที่ประสบเคราะห์ร้าย เช่น ไฟไหม้ ทำท่าวม					
5	ข้าพเจ้าแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นเสมอหากเขาขาดแคลน					
6	ข้าพเจ้าแสดงความขอบคุณผู้อื่นเมื่อเขาช่วยเหลือ					
7	ข้าพเจ้าใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาเสมอ					
8	ข้าพเจ้าไม่ตัดสินว่าใครเป็นอย่างไร เพียงครั้งแรกที่พบ					
9	ข้าพเจ้าจะแสดงความยินดีกับเพื่อนหากเขาสอบได้คะแนนดี					
10	เมื่อมีเรื่องขัดใจกับผู้อื่นข้าพเจ้าใช้ความอดทนอย่างที่สุด					

	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	ข้าพเจ้าไม่ชอบพูดโกหกผู้อื่น					
12	ข้าพเจ้าจะใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากกว่าใช้อารมณ์					
13	ความซื่อสัตย์ทำให้คนอื่นๆ นั้นน่านับถือยกย่อง					
14	ข้าพเจ้าไม่เคยหวังผลตอบแทนจากผู้อื่นเมื่อช่วยเหลือเขา					
15	ความกตัญญูเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง					
16	การใช้สติในการแก้ปัญหา มักหาทางออกได้ดีเสมอ					
17	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพผู้ที่อาวุโสกว่าเสมอ					
18	เมื่อเพื่อนทำผิดข้าพเจ้าจะตักเตือนด้วยความหวังดี					
19	ข้าพเจ้าจะเสียสละบางสิ่งหากสิ่งนั้นมีความจำเป็นต่อผู้อื่นมากกว่า					
20	หากอาจารย์มอบหมายให้ทำงานโดยมีการกำหนดระยะเวลาเสร็จ ข้าพเจ้าทำเสร็จทันทุกครั้ง					
21	คนที่ประพฤติปฏิบัติตนดีจะเป็นคนที่ประสบความสำเร็จทุกด้าน					
22	เมื่อเราพูดกับผู้อื่นดี ผู้อื่นก็จะแสดงคำพูดที่ดีกับเราเช่นกัน					
23	หากเพื่อนเกิดความท้อแท้ ข้าพเจ้าจะให้กำลังใจเพื่อนเสมอ					
24	เราพยายามมองส่วนดีของเขา มากกว่ามองส่วนเสียของเขา					
25	ข้าพเจ้ายอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพร้อมจะแก้ไข					
26	ข้าพเจ้าชอบอ่านสุภาษิตสอนใจและนำมาปรับใช้กับตนเอง					

	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
27	การยอมรับในความแตกต่างของคน ทำให้เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น					
28	ความเสียสละช่วยขจัดความเห็นแก่ตัวได้					
29	ข้าพเจ้าเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอถึงแม้จะไม่ถูกต้องทั้งหมด					
30	ข้าพเจ้าให้อภัยกับคนที่รู้สึกว่าคุณเองทำผิดแล้วต้องการกลับตัวใหม่					
31	ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่ว่าคนหรือสัตว์ย่อมรักชีวิตตนเองทั้งนั้น					
32	ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธหากถูกผู้อื่นเอาเปรียบ					
33	ถึงจะมีความรักให้ผู้อื่นไม่เท่ากันแต่ข้าพเจ้าไม่เคยแสดงความลำเอียงให้เห็น					
34	หากมีคนกล่าวโทษข้าพเจ้าทั้งที่ไม่จริง ข้าพเจ้าจะรู้สึกเฉยและไม่โต้ตอบเพราะไม่ใช่ความจริง					
35	ข้าพเจ้าชื่นชมในความสำเร็จของผู้อื่นด้วยความจริงใจ					
36	เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้าและเพื่อนจะร่วมกันแก้ไขปัญหาไปในทางบวกเสมอ					
37	ถึงแม้จะรู้สึกเครียดแต่ข้าพเจ้าก็พยายามไม่ให้อุณหภูมิเป็นกังวลกับข้าพเจ้า					

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่ออาชีพอิสระ

	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ					
2	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ทำหายความสามารถ					
3	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ตั้งตัวได้เร็ว					
4	อาชีพอิสระมีรายได้ดี					
5	ผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระมักประสบความสำเร็จ					
6	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความรู้และทักษะเฉพาะด้าน					
7	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องใช้พรสวรรค์ส่วนตัว					
8	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์					
9	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่สร้างอาชีพใหม่ๆให้เกิดขึ้นเสมอ					
10	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความซื่อสัตย์					
11	ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีใจรักในอาชีพ					
12	อาชีพอิสระต้องใช้เวลาในการทำให้คนยอมรับ					
13	อาชีพอิสระช่วยลดอัตราการว่างงานได้					
14	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ทำควบคู่กับงานประจำได้					
15	ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีความรู้พื้นฐานเรื่องการลงทุน					
16	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่สังคมยอมรับ					
17	ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีมนุษยสัมพันธ์สูง					
18	ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีความรับผิดชอบต่ออาชีพของตน					

	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่เลียนแบบและต่อยอดได้					
20	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีความอดทน					
21	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีมนุษยสัมพันธ์สูง					
22	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีเกียรติ					
23	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่คงที่					
24	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่หาตลาดได้ง่าย					
25	ผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องมีความน่าเชื่อถือ					
26	อาชีพอิสระมีการแข่งขันเหมือนกับอาชีพอื่นๆ					
27	สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของอาชีพอิสระคือต้องสร้างความแตกต่าง					
28	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่อาศัยโชคชะตา					
29	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว					
30	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องลองผิดลองถูก					
31	ก่อนเข้าสู่อาชีพอิสระจะต้องมีการวางแผนและมีการเตรียมพร้อมเป็นอย่างดี					
32	อาชีพอิสระต้องศึกษาแนวโน้มของตลาดเสมอ					
33	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีความตั้งใจในการทำงาน					
34	ผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องมีแรงจูงใจสัมฤทธิ์สูง					
35	อาชีพอิสระเหมาะกับคนที่มีใจรักงานด้านธุรกิจ					
36	การเลือกทำเลมีส่วนสำคัญในการประกอบอาชีพอิสระ					
37	การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระจากสื่อต่างๆก็เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกอาชีพอิสระทางหนึ่ง					

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ
คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. ความฉลาดทางจริยธรรมมีความสำคัญหรือจำเป็นสำหรับทุกคนหรือไม่ ให้เหตุผลประกอบ .....
2. สถาบันการศึกษาควรปลูกฝังจริยธรรมทางด้านใดบ้าง ให้กับนักศึกษา .....
3. อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่เป็นทางเลือกหนึ่งของนักศึกษาหลังจากจบการศึกษาหรือไม่ เพราะอะไร .....
4. อาชีพอิสระที่นักศึกษารู้จักและให้ความสนใจ .....
5. ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงที่นักศึกษารู้จักดี คือ .....

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 0519.12/๐5-13

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ มกราคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

เนื่องด้วย นางพัชรินทร์ จิตต์มั่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรม และเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชনীวรรณ เพ็งปรีชา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางพัชรินทร์ จิตต์มั่น และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2470-247 ต่อ 1214, 081-4253-196

ที่ ศธ 0519.12/0517

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 มกราคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ล้มไทย

เนื่องด้วย นางพัชรินทร์ จิตต์มั่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรม และเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร (พื้นที่พระนครใต้)” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามการศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางพัชรินทร์ จิตต์มั่น และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2470-247 ต่อ 1214, 081-4253-196

ที่ ศธ 0519.12/๐515

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ ๕ มกราคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์น้ำผึ้ง อินทะเนตร

เนื่องด้วย นางพัชรินทร์ จิตต์มัน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรม และเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร (พื้นที่พระนครใต้)” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสอบถามการศึกษา ความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางพัชรินทร์ จิตต์มัน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2470-247 ต่อ 1214, 081-4253-196

ที่ ศธ 0519.12/๐5-14

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 มกราคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์สุรางค์ ประเทศ

เนื่องด้วย นางพัชรินทร์ จิตต์มั่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามการศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางพัชรินทร์ จิตต์มั่น และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2470-247 ต่อ 1214, 081-4253-196

ที่ ศธ 0519.12/ ๐๘/๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 มกราคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ภาวิน พจนอารี

เนื่องด้วย นางพัชรินทร์ จิตต์มั่น นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญญโณนนตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสอบถามการศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางพัชรินทร์ จิตต์มั่น และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2470-247 ต่อ 1214, 081-4253-196

ที่ ศธ 0519.12/๑๕18

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 มกราคม 2551

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่เทคนิครุงเทพ)

เนื่องด้วย นางพัชรินทร์ จิตต์มัน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาคือความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ในระหว่างเดือนมกราคม 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอลงความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางพัชรินทร์ จิตต์มัน ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชษฐกุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2470-247 ต่อ 1214, 081-4253-196.

ที่ ศธ 0519.12/๐519

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 มกราคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะคณาจารย์เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)

เนื่องด้วย นางพัชรินทร์ จิตต์มัน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรม และเจตคติต่ออาชีพอิสระ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 334 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) ในระหว่างเดือนมกราคม 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางพัชรินทร์ จิตต์มัน ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2470-247 ต่อ 1214, 081-4253-196

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ.รัชนีวรรณ เพ็งปรีชา
รองคณบดีฝ่ายบริหาร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. ผศ.สุพีร์ ลีมีไทย
ข้าราชการบำนาญ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์น้ำผึ้ง อินทเนตร
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. อาจารย์สุรางค์ ประเทศ
ศึกษานิเทศก์ เขต 1
จังหวัดระยอง
5. อาจารย์ภาวีน พจนอารี
ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง IOC

การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง IOC จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อ	ข้อความสอบถามความฉลาดทางจริยธรรม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	การคัดเลือก
		1	2	3	4	5		
1	ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนเกิดมาพร้อมความดีงาม	0	+1	+1	+1	+1	0.8	คัดเลือก
2	แท้จริงแล้วทุกคนสามารถแยกได้ว่าสิ่งใดผิดหรือถูก	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
3	คนที่ทำผิดบางคนไม่ใช่ไม่มีจริยธรรมแต่อาจมีความจำเป็นที่ต้องทำผิด	-1	+1	+1	-1	+1	0.2	ตัดทิ้ง
4	ก่อนที่จะทำสิ่งใดข้าพเจ้ามักคิดก่อนทำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
5	ข้าพเจ้ามักกลัวการทำผิด	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
6	หากข้าพเจ้าทำผิดข้าพเจ้าจะมักยอมรับผิดเองมากกว่าที่จะโทษผู้อื่น	0	+1	+1	+1	+1	0.8	คัดเลือก
7	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฏของสังคมที่ข้าพเจ้าอยู่ เช่นในมหาวิทยาลัยหรือสังคมที่อาศัยอยู่	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
8	เวลาดูรายการทีวีข้าพเจ้ารู้สึกสงสารคนที่ประสบเคราะห์ร้าย เช่นไฟไหม้ ทำท่วม	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
9	ข้าพเจ้ามักแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นเสมอหากเขาขาดแคลน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
10	ข้าพเจ้าชอบที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในสิ่งเล็กๆน้อยๆ เช่นยกของ	+1	+1	+1	0	0	0.6	คัดเลือก
11	ข้าพเจ้ามักแสดงความขอบคุณผู้อื่นเมื่อเขาช่วยเหลือ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
12	บางครั้งข้าพเจ้าก็เกิดความรู้สึกไม่พอใจหากใครพูดถึงข้าพเจ้าในทางที่ไม่ดี	0	+1	+1	-1	0	0.4	ตัดทิ้ง
13	ข้าพเจ้ามักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
14	ข้าพเจ้าชอบอ่านนิทานที่มีคติสอนใจและนำไปใช้เตือนตนเองเสมอ	0	+1	+1	+1	+1	0.8	คัดเลือก
15	ข้าพเจ้าจะไม่ตัดสินว่าใครเป็นอย่างไรมาก่อน เพียงครั้งแรกที่พบ	+1	+1	0	+1	+1	0.8	คัดเลือก
16	บางครั้งข้าพเจ้าก็มีความเห็นแก่ตัวบ้างเหมือนกัน	+1	+1	0	0	0	0.2	ตัดทิ้ง
17	ข้าพเจ้าจะแสดงความยินดีกับเพื่อนหากเขาสอบได้คะแนนดีมากกว่าที่จะเกิดความอิจฉา	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
18	เมื่อมีเรื่องขัดใจกับผู้อื่นข้าพเจ้าจะใช้ความอดทนอย่างที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
19	ข้าพเจ้าไม่ชอบพูดโกหกผู้อื่น	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
20	ข้าพเจ้าจะใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากกว่าใช้อารมณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
21	ข้าพเจ้าเชื่อว่าความซื่อสัตย์ของคนทำให้คนๆนั้นน่านับถือ ยกย่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
22	ข้าพเจ้าไม่เคยหวังผลตอบแทนจากผู้อื่นเมื่อช่วยเหลือเขา	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก

ข้อ	ข้อความสอบถามความฉลาดทางจริยธรรม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	การคัดเลือก
		1	2	3	4	5		
23	ความกตัญญูต่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่ควรทำอย่างยิ่ง	0	+1	+1	0	+1	0.6	คัดเลือก
24	การใช้สติในการแก้ปัญหาหมักหมมทางออกได้ดีเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
25	ข้าพเจ้าจะแสดงความเคารพผู้ที่อาวุโสกว่าเสมอ	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
26	หากเพื่อนทำผิดข้าพเจ้าจะตักเตือนด้วยความหวังดี	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
27	ข้าพเจ้าจะเสียสละบางสิ่งหากสิ่งนั้นมีความจำเป็นต่อผู้อื่นมากกว่า	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
28	หากอาจารย์มอบหมายให้ทำงานโดยมีการกำหนดระยะเวลาเสร็จข้าพเจ้าจะทำเสร็จทันทุกครั้ง	+1	+1	+1	0	0	0.6	คัดเลือก
29	คนที่ประพฤติปฏิบัติตนดีจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จทุกด้าน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
30	ความขัดแย้งมักเกิดจากการไปเบียดเบียนของ ของผู้อื่น	+1	+1	+1	0	0	0.6	คัดเลือก
31	เมื่อเราพูดกับผู้อื่นดีผู้อื่นก็จะแสดงคำพูดที่ดีกับเราเช่นกัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
32	หากเพื่อนทะเลาะกับผู้อื่น ข้าพเจ้าจะไม่ร่วมทะเลาะด้วย	+1	+1	0	0	0	0.2	ตัดทิ้ง
33	ข้าพเจ้าไม่เคยเปิดเพลงเสียงดังรบกวนเพื่อนบ้าน	+1	+1	0	-1	+1	0.4	ตัดทิ้ง
34	หากเพื่อนเกิดความท้อแท้ ข้าพเจ้าจะให้กำลังใจเพื่อนเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
35	เราพยายามมองส่วนดีของเขามากกว่ามองส่วนเสียของเขา	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
36	ข้าพเจ้ามักยอมรับข้อบกพร่องของตนเองและพร้อมจะแก้ไข	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
37	ข้าพเจ้าชอบอ่านสุภาษิตสอนใจและนำมาปรับใช้กับตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
38	การยอมรับในความแตกต่างของคนทำให้เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	0	0.8	คัดเลือก
39	ความเสียสละช่วยขจัดความเห็นแก่ตัวได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
40	ข้าพเจ้าเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอถึงแม้จะไม่ถูกต้องทั้งหมด	0	+1	+1	+1	+1	0.8	คัดเลือก
41	ข้าพเจ้าจะให้โอกาสมากกว่าคนที่รู้สึกว่าเขาทำผิดแล้วต้องการกลับตัวใหม่	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
42	ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่ว่าคนหรือสัตว์ย่อมรักชีวิตตนเองทั้งสิ้น	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
43	บางครั้งข้าพเจ้าก็รู้สึกโกรธหากถูกผู้อื่นเอาเปรียบ	+1	+1	+1	0	0	0.6	คัดเลือก
44	บางครั้งข้าพเจ้าก็มองข้ามหรือทำไม่รู้ไม่เห็นบางอย่าง เพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนๆเอาไว้	0	+1	0	0	+1	0.2	ตัดทิ้ง
45	ถึงจะมีความรักให้ผู้อื่นไม่เท่ากันแต่ข้าพเจ้าไม่เคยแสดงความลำเอียงให้เห็น	0	+1	0	+1	+1	0.6	คัดเลือก
46	เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานกลุ่มข้าพเจ้าจะลงมือช่วยทุกครั้งจะมีส่วนร่วมด้วยทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
47	หากมีคนกล่าวโทษข้าพเจ้าทั้งที่ไม่จริง ข้าพเจ้าจะรู้สึกเฉยและไม่โต้ตอบเพราะไม่ใช่ความจริง	0	+1	+1	+1	+1	0.8	คัดเลือก
48	หากมีคนกล่าวโทษข้าพเจ้าทั้งที่ไม่จริง ข้าพเจ้าจะรู้สึกเฉยและไม่โต้ตอบเพราะไม่ใช่ความจริง	0	+1	+1	+1	+1	0.8	คัดเลือก

ข้อ	ข้อความสอบถามความฉลาดทางจริยธรรม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	การคัดเลือก
		1	2	3	4	5		
49	เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้าและเพื่อนจะร่วมกันแก้ไขปัญหาไปในทางบวกเสมอ	+1	+1	+1	+1	0	0.8	คัดเลือก
50	ถึงแม้จะรู้สึกเครียดแต่ข้าพเจ้าก็พยายามไม่ให้ผู้อื่นเป็นกังวลกับข้าพเจ้า	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก

ข้อ	ข้อความสอบถามเจตคติต่ออาชีพอิสระ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	การคัดเลือก
		1	2	3	4	5		
1	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงสูงในการดำเนินธุรกิจ	0	+1	+1	+1	+1	0.8	คัดเลือก
2	เป็นอาชีพที่ทำหายความสามารถ	+1	+1	+1	+1	0	0.8	คัดเลือก
3	เป็นอาชีพที่ตั้งตัวได้เร็ว	+1	+1	+1	0	0	0.6	คัดเลือก
4	อาชีพอิสระมีรายได้ดี	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
5	อาชีพอิสระไม่มีเจ้านาย ไม่มีหัวหน้า	0	+1	+1	0	0	0.2	ตัดทิ้ง
6	ผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระมักประสบความสำเร็จ	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
7	เป็นอาชีพที่ต้องใช้ความรู้และทักษะเฉพาะด้าน	0	+1	+1	0	+1	0.6	คัดเลือก
8	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องใช้พรสวรรค์ส่วนตัว	0	+1	+1	+1	0	0.6	คัดเลือก
9	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
10	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่สร้างอาชีพใหม่ๆให้เกิดขึ้นเสมอ	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
11	เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยความซื่อสัตย์	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
12	ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีใจรักในอาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
13	อาชีพอิสระต้องใช้เวลาในการทำให้คนยอมรับเชื่อถือได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
14	อาชีพอิสระทำให้มีเวลามากกว่าอาชีพอื่นๆ	0	+1	+1	0	0	0.2	ตัดทิ้ง
15	อาชีพอิสระช่วยลดอัตราการว่างงานได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
16	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ทำควบคู่กับงานประจำได้	+1	+1	+1	-1	+1	0.8	คัดเลือก
17	อาชีพอิสระใช้เงินลงทุนน้อย	+1	+1	+1	-1	0	0.4	ตัดทิ้ง
18	ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีความรู้พื้นฐานเรื่องการลงทุน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
19	เป็นอาชีพที่ผู้ปกครองสนับสนุน	+1	+1	+1	-1	0	0.4	ตัดทิ้ง
20	เป็นอาชีพที่สังคมยอมรับ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
21	ผู้ประกอบอาชีพอิสระต้องมีมนุษยสัมพันธ์สูง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก

ข้อ	ข้อความสอบถามเจตคติต่ออาชีพอิสระ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	การคัดเลือก
		1	2	3	4	5		
22	ผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องมีความรับผิดชอบต่ออาชีพของตน เหมือนกับอาชีพอื่นๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
23	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่เลียนแบบและต่อยอดได้	+1	+1	+1	0	0	0.6	คัดเลือก
24	เป็นอาชีพที่ต้องมีความอดทน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
25	เป็นอาชีพที่ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี	+1	0	+1	+1	+1	0.8	คัดเลือก
26	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่คนให้ความสนใจมาก	0	+1	+1	-1	0	0.4	ตัดทิ้ง
27	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์	0	+1	+1	0	0	0.2	ตัดทิ้ง
28	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีเกียรติ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
29	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่คงที่	+1	+1	+1	+1	0	0.8	คัดเลือก
30	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่หาตลาดได้ง่าย	+1	+1	+1	+1	0	0.8	คัดเลือก
31	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ไม่มีทางเลือก	0	+1	+1	0	0	0.2	ตัดทิ้ง
32	รู้สึกไม่มั่นใจหากต้องประกอบอาชีพอิสระ	0	+1	+1	-1	+1	0.4	ตัดทิ้ง
33	ผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องมีความน่าเชื่อถือ	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
34	ผู้ประกอบการอาชีพอิสระมักได้รับการยกย่องน้อยกว่าอาชีพอื่นๆ	0	+1	+1	0	0	0.2	ตัดทิ้ง
35	คนที่ประสบความสำเร็จจากอาชีพอิสระยังไม่ค่อยมีคนรู้จักมากเท่าใด	0	+1	+1	-1	+1	0.4	ตัดทิ้ง
36	อาชีพอิสระก็มีการแข่งขันเหมือนกับอาชีพอื่นๆ	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	คัดเลือก
37	สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของอาชีพอิสระคือต้องสร้างความแตกต่าง	0	+1	+1	0	+1	0.6	คัดเลือก
38	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่อาศัยโชคชะตา	0	+1	+1	+1	0	0.6	คัดเลือก
39	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
40	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องลองผิดลองถูก	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
41	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องใช้เวลาในการยอมรับ	+1	0	+1	0	0	0.2	ตัดทิ้ง
42	ก่อนเข้าสู่อาชีพอิสระจะต้องมีการวางแผนและมีการเตรียมพร้อมเป็นอย่างดี	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	คัดเลือก
43	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องศึกษาแนวโน้มของตลาดเสมอ	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
44	อาชีพอิสระเป็นอาชีพที่ต้องมีความตั้งใจในการทำงาน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	คัดเลือก
45	ผู้ประกอบการอาชีพอิสระต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	คัดเลือก
46	อาชีพอิสระเหมาะกับคนที่มีใจรักงานด้านธุรกิจ	+1	0	+1	0	+1	0.6	คัดเลือก
47	การเลือกทำเลมีส่วนสำคัญในการประกอบอาชีพอิสระ	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	คัดเลือก

ข้อ	ข้อความสอบถามความฉลาดทางจริยธรรม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	การ คัดเลือก
		1	2	3	4	5		
48	การที่รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพอิสระจากสื่อต่าง ๆ ก็เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกอาชีพอิสระทางหนึ่ง	+1	+1	+1	-1	+1	0.6	คัดเลือก
49	เป็นอาชีพที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ	+1	+1	+1	-1	0	0.4	ตัดทิ้ง
50	อาชีพอิสระก็เป็นทางเลือกหนึ่งของนักศึกษา	0	+1	+1	0	0	0.2	ตัดทิ้ง

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อสกุล	นางพัชรินทร์ จิตต์มัน
เกิดวันที่	14 พฤศจิกายน 2510
สถานที่เกิด	จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 80/7 หมู่ 5 ตำบลบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	เจ้าหน้าที่ ระดับ P4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ส่วนบริหารโครงการพัฒนาบุคลากร บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด
ประวัติการศึกษา	
	พ.ศ. 2532 ครุศาสตร์บัณฑิต (คบ.) จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
	พ.ศ. 2550 กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ